A BIZOTTSÁG (EU) 2025/45 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2025. január 8.)

a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2023. november 13-án az (EU) 2016/1036 (a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: érintett ország vagy Kína) származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést ([2]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2023. szeptember 29-én a „Szövetség az egyenlő versenyfeltételeknek az uniós mobil személyemelők ágazatában történő helyreállításáért” (Coalition to Restore a Level Playing Field in the EU Mobile Access Equipment Sector, CMAE) (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be. A panaszt a panaszos a mobil személyemelőkkel foglalkozó, az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

(3) A Bizottság 2024. március 27-én szubvencióellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([3]).

1.2. Nyilvántartásba vétel

(4) A panaszos 2024. január 15-én és 2024. március 12-én az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése alapján kérelmezte a Kínából származó mobil személyemelők behozatalának nyilvántartásba vételét.

(5) A Bizottság a 2024. május 23-i (EU) 2024/1450 bizottsági végrehajtási rendelettel ([4]) (a továbbiakban: a nyilvántartásba vételt elrendelő rendelet) nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a Kínából származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozóan.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32016R1036.
([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról, C/2023/783, 2023.11.13., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52023XC00783.
([3]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról, C/2024/2362, 2024.3.27., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52024XC02362.
([4]) A Bizottság (EU) 2024/1450 végrehajtási rendelete (2024. május 23.) a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L, 2024/1450, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj.

1.3. **Ideiglenes intézkedések**

(6) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2024. június 14-én megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő mérték részletes számítását. Az érdekelt felek felkérést kaptak arra, hogy három munkanapon belül tegyenek észrevételeket a számítások helytállóságára vonatkozóan. A Bizottság indokolt esetben figyelembe vette az észrevételeket.

(7) A Bizottság 2024. július 12-én a 2024. július 11-i (EU) 2024/1915 bizottsági végrehajtási rendelettel ([5]) (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámokat vetett ki a Kínából származó mobil személyemelők behozatalára.

1.4. **Az eljárás további menete**

(8) Az érdekelt feleknek az ideiglenes dömpingellenes vám bevezetését eredményező lényeges tényekről és szempontokról történő tájékoztatását (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása) követően a következő felek nyújtottak be az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül az ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatos álláspontjukat ismertető írásbeli beadványt: a Kínai Népköztársaság kormánya (a továbbiakban: kínai kormány), a panaszos, a Kínai Gép- és Elektromostermék-importőrök és -exportőrök Kereskedelmi Kamarája (a továbbiakban: CCCME) ([6]), a Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. (a továbbiakban: Sinoboom), az Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. (a továbbiakban: JLG), a Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. (a továbbiakban: Terex) és a Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. (a továbbiakban: Dingli) exportáló gyártók, egy felhasználó – a Construct Machines S.R.L. és egy kereskedő – a Norbert Wienold GmbH.

(9) Az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatos észrevételek mellett a panaszos az ideiglenes rendelet (343) preambulum-bekezdésére is hivatkozott, amelyben a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a 7. cikk (2a) bekezdése alkalmazásának feltételei nem állnak fenn. A panaszos arra kérte a Bizottságot, hogy az érdekelt felek végső tájékoztatását megelőzően nyújtson számukra újabb tájékoztatást az alacsonyabb vám szabályának alkalmazására vonatkozó ténymegállapításokról. Azzal érvelt, hogy az alacsonyabb vám szabályának alkalmazása olyan kulcsfontosságú elem, amely óriási hatást gyakorol az uniós gyártókra és exportőrökre, és azáltal, hogy a Bizottság nem tájékoztatja az érdekelt feleket a részletes ténymegállapításokról, lehetetlenné teszi a panaszos számára, hogy további bizonyítékokat nyújtson be, és megsérti a védelemhez való jogát.

(10) A Bizottság megállapította, hogy a panaszosnak az alacsonyabb vám szabályának alkalmazására vonatkozó ténymegállapításairól való korai tájékoztatása nem indokolt, mivel az az érdekelt felek közötti hátrányos megkülönböztetést jelentene. Az összes érdekelt fél ugyanazon kérdésről való korai tájékoztatása a különböző felek által megfogalmazott aggályok diszkriminatív kezeléséhez vezetne, és megnyitná a kaput a korai tájékoztatás iránti további kérelmek előtt, miközben az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek megtételére vonatkozó 10 napos határidőt jogszabály írja elő (az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdése) ([7]). A Bizottság valamennyi fél védelemhez való jogát tiszteletben tartotta azáltal, hogy a végleges tájékoztatóban ismertette azokat az indokokat, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 7. cikk (2a) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek, valamint azáltal, hogy felkérte a panaszost és az összes érdekelt felet, hogy tegyenek észrevételeket e ténymegállapításokkal kapcsolatban.

(11) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra. Meghallgatásokra került sor a panaszossal, a CCCME-vel, valamint a Sinoboom, a JLG, a Terex és a Dingli vállalatokkal. A Sinoboom 2024. június 10-én meghallgatás iránti kérelmet nyújtott be a meghallgató tisztviselőhöz. A kérelmet 2024. június 18-án visszavonták, tekintettel az üggyel foglalkozó csoporttal tartott hasonló meghallgatásra. A Sinoboom tájékoztatást kapott arról, hogy joga van ismét a meghallgató tisztviselőhöz fordulni, amennyiben az üggyel foglalkozó csoporttal folytatott megbeszélésen nem találnak kielégítő megoldást. Meghallgatásokra került sor 2024. augusztus 29-én a Dinglivel, 2024. szeptember 5-én a CCCME-vel és a Terexszel, 2024. szeptember 6-án a JLG-vel, 2024. szeptember 9-én pedig a Sinoboommal.

([5]) A Bizottság (EU) 2024/1915 végrehajtási rendelete (2024. július 11.) a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről, HL L, 2024/1915, 2024.7.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj.

([6]) A CCCME felhatalmazást kapott arra, hogy e vizsgálatban nyolc exportáló gyártót képviseljen.

([7]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

(12) A Bizottság folytatta a végleges ténymegállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ feltárását és ellenőrzését. A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság megvizsgálta az érdekelt felek észrevételeit, és azok alapján az indokolt esetekben módosította az ideiglenes ténymegállapításokat.

(13) A Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni a Kínából származó mobil személyemelők behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A felek lehetőséget kaptak arra, hogy egy meghatározott határidőn belül észrevételeket tegyenek az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban.

(14) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. Meghallgatásokra került sor 2024. november 15-én a Dinglivel és a panaszossal, 2024. november 19-én pedig a JLG-vel és a Terexszel.

(15) A végleges tájékoztatóval kapcsolatos észrevételeket követően a Bizottság felülvizsgálta a Dinglire, a mellékletben szereplő egyéb együttműködő vállalatokra és az összes többi vállalatra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámot. A Bizottság újból nyilvánosságra hozta az alapul szolgáló dömpingszámításokat, és a Dingli lehetőséget kapott észrevételei megtételére. A többi érdekelt fél szintén lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeket tegyen az újonnan kiszámított végleges dömpingellenes vámokkal kapcsolatban. Nem érkezett olyan további észrevétel, amely megváltoztatná a Bizottság ténymegállapításait.

1.5. **Az eljárás megindításával kapcsolatos állítások**

(16) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME vitatta a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításait, amelyek szerint a CCCME saját nevében nem rendelkezik védelemhez való joggal. A CCCME megismételte az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdésében már említett észrevételeit, és hozzátette, hogy ha a Bizottság elutasítja a CCCME érdekelt fél státuszát, akkor azt a CMAE esetében is el kell utasítania.

(17) A Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdésében foglalt megállapításait és következtetéseit, de egyértelművé tette, hogy a CCCME érdekelt félnek minősül, amennyiben azokat az exportáló gyártókat képviseli, amelyek meghatalmazást adtak számára. Ebben az értelemben a CCCME státusza nem különbözött a CMAE státuszától.

1.6. **Mintavétel**

(18) Az uniós gyártók, az importőrök és az exportáló gyártók körében végzett mintavétellel kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (16)–(23) preambulumbekezdését.

1.7. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(19) Az ideiglenes rendelet 1.6. szakaszában foglaltak szerint a dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2022. október 1-jétől 2023. szeptember 30-ig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kárra vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2020. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **A vizsgált termék**

(20) Az ideiglenes rendelet (33) és (34) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a vizsgált termék: a jelenleg az ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 és ex 8431 39 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 és 8431 39 00 10) alá tartozó, személyek emelésére tervezett, önjáró, legalább 6 méter maximális munkamagasságú mobil személyemelők, valamint azok előre összeszerelt vagy összeszerelésre kész szelvényei, kivéve a külön vám elé állított egyedi alkatrészeket és a harmonizált rendszer 86. és 87. árucsoportjába tartozó járműre szerelt személyemelőket (a továbbiakban: vizsgált termék).

(21) A termékkör különböző alkalmazások széles körében személyek felemelésére használt gépeket foglal magában, és magában foglalja a csuklós darus emelőket, a teleszkópos darus emelőket, az ollós emelőket és a függőleges darukarokat.

(22) Az előre összeszerelt vagy összeszerelésre kész szelvények különösen négy kategóriába tartoznak: 1. alváz, 2. torony vagy forgóasztal, 3. platform vagy kosár, 4. a mobil személyemelő emelőszerkezete. Az emelőszerkezet magában foglalja a teleszkópos darus emelőhöz, a csuklós darus emelőhöz, illetve a függőleges darukarhoz használt (teleszkópos és/vagy csuklós, darukarral rendelkező vagy anélküli) emelőket, valamint az ollós emelőhöz használt ollós emelőkarokat. A külön vám elé állított egyedi alkatrészek nem tartoznak a termékkörbe.

2.2. **Az érintett termék**

(23) Az ideiglenes rendelet (35) preambulumbekezdésében foglaltak szerint az érintett termék a Kínából származó mobil személyemelő berendezés (a továbbiakban: érintett termék).

2.3. **A hasonló termék**

(24) Az ideiglenes rendelet (36) és (37) preambulumbekezdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett termék, a Kínában gyártott és a kínai belföldi piacon értékesített termék; és az Unióban az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített vizsgált termék az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termék. E következtetéssel kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

2.4. **A termékkört érintő állítások**

(25) A CCCME és a Sinoboom exportáló gyártó észrevételeket nyújtott be a termékkörrel kapcsolatban. A CCCME és a Sinoboom észrevételeire adott válaszában a panaszos előadta, hogy a termékkört változatlanul kell hagyni.

2.4.1. *Az elektromos mobil személyemelők kizárására irányuló kérelem*

(26) A CCCME nem értett egyet azzal, hogy a Bizottság elutasította az ideiglenes rendelet (45) és (46) preambulumbekezdésében összefoglalt, az elektromos és hibrid mobil személyemelők termékkörből való kizárására vonatkozó állítást. Megismételte, hogy egyértelmű és nyilvánvaló különbség van a hagyományos és az elektromos vagy hibrid mobil személyemelők fizikai és műszaki jellemzői között. A CCCME azt is megismételte, hogy a mobil személyemelők e két kategóriája esetében alapvető különbségek vannak a mechanikai komponensek, az alkalmazott különböző meghajtás, valamint az eltérő műszaki funkciók és felhasználás tekintetében. Azzal érvelt továbbá, hogy azokat különböző iparágak használják, mint például az építőipar, a karbantartás, a raktározás vagy a feldolgozóipar. A CCCME példaként a dízelüzemű ollós emelőket említette, amelyeket véleménye szerint általában kültéri berendezésként használnak, mivel ezek a gépek nagyobb motorral, gumiabroncsokkal és alvázzal rendelkeznek, ezért könnyen mozgathatók egyenetlen terepen. Ezzel szemben az elektromos ollós emelőket véleménye szerint inkább beltéri berendezésként használják, mivel kisebbek, mozgékonyabbak és kisebb teljesítményűek, ezért szűk és keskeny helyeken jobban használhatók. Ezen okok miatt a CCCME úgy ítélte meg, hogy ez a két kategória nem ugyanazokkal az alapvető jellemzőkkel rendelkezik, és nem alkot homogén termékeket.

(27) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte a mobil személyemelők hagyományos és elektromos típusai közötti különbségre vonatkozó állítást. Azzal érvelt, hogy spekulatív volt a Bizottság azon álláspontja, hogy az elektromos mobil személyemelők fokozatosan olyan környezetben vagy iparágakban is „használhatók”, ahol korábban hagyományos meghajtással rendelkező mobil személyemelőket használtak. Azt is fenntartotta, hogy maga az uniós gazdasági ágazat is kifejezetten elismeri, hogy a két termékkategória közötti alapvető különbség a hajtómotorban rejlik, amely meghatározza a használati feltételeket, vagyis azt, hogy a belső égésű motorokat göröngyös terepen történő kültéri használatra, az elektromos motorokat pedig beltéri ipari alkalmazásokra tervezték. A CCCME továbbá azzal érvelt, hogy mivel az érv a jövőre vonatkozott, a vizsgálati időszak szempontjából irreleváns. Ezért azt állította, hogy a Bizottság kezdettől fogva tévesen határozta meg a termékkört, így a hibás termékmeghatározáson alapuló, kárra vonatkozó ténymegállapítások megkérdőjelezhetők.

(28) A Bizottság megjegyezte, hogy a CCCME nem terjesztett elő olyan további érveket vagy bizonyítékokat, amelyek indokolnák az elektromos mobil személyemelők kizárását. Ezért az ideiglenes rendelet (45) és (46) preambulumbekezdésében kifejtettek szerint fenntartotta, hogy mindkét kategória (hagyományos és elektromos vagy hibrid mobil személyemelők) ugyanazokkal az alapvető jellemzőkkel rendelkezik, és indokolt, hogy mindkét kategória a termékkör részét képezze. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a mobil személyemelők piaca folyamatosan változik, és többek között a környezeti aggodalmakra tekintettel az elektromos mobil személyemelők fokozatosan olyan környezetben vagy iparágakban is használhatók, ahol korábban hagyományos meghajtással rendelkező mobil személyemelőket használtak. Ezért nem lenne észszerű kizárni az elektromos mobil személyemelőket a termékkörből többek között azon az alapon, hogy azokat már a vizsgálati időszakban is többnyire beltéri alkalmazásokban használták. Ennél is fontosabb, hogy a mobil személyemelők beltéri vagy kültéri használata ellenére mind az elektromos, mind a hagyományos mobil személyemelők azonos alapvető jellemzőkkel és felhasználási területtel rendelkeznek, és mindkettő beletartozik az érintett termék meghatározásába. A Bizottság ezért fenntartotta, hogy helyesen határozta meg a termékkört.

2.4.2. *A legalább 28 méteres munkamagasságú mobil személyemelők kizárására irányuló kérelem*

(29) Az ideiglenes ténymegállapításokra adott válaszul és az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételve a CCCME azt is fenntartotta, hogy a nem az uniós gazdasági ágazat által gyártott, legalább 28 méter munkamagasságú hibrid vagy elektromos mobil személyemelők kizárására irányuló kérelme – a Bizottság állításával ellentétben – megalapozott. Úgy ítélte meg továbbá, hogy nem releváns az a tény, hogy a Bizottság megemlítette, hogy a jövőben gyárthatják ezeket a mobil személyemelőket, mivel ha ezeket a mobil személyemelőket a figyelembe vett időszak alatt nem importálták, a kárra vonatkozó ténymegállapítások torzultak, mivel ezek a típusok nem okozhattak kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A CCCME azzal érvelt, hogy a Dinolift és a Manitou vállalat csak legfeljebb 28 méteres munkamagasságú mobil személyemelőt tud gyártani.

(30) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Dinolift vállalat honlapján és a Manitou éves jelentésében szereplő információk szerint valóban legfeljebb 28 méteres munkamagasságú mobil személyemelőt tudnak gyártani. Ez azonban nem bizonyította, hogy ezek a gyártók vagy a piacon jelen lévő más gyártók egyáltalán nem tudnának 28 méternél nagyobb munkamagasságú mobil személyemelőt gyártani, amennyiben lenne rá kereslet, vagy hogy a közeljövőben nem kezdenék meg annak gyártását. Ahogyan ezt a Bizottság az ideiglenes rendelet (337) preambulumbekezdésében már kifejtette, abból a tényből, hogy bizonyos terméktípusokat kisebb mennyiségben gyártottak, nem lehet arra következtetni, hogy ezek a terméktípusok nem versenyeztek a Kínából származó behozatallal, és hogy ez inkább a dömpingelt behozatal hatásának vagy az e terméktípusok iránti alacsony keresletnek tudható be. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a vizsgálati időszakban a mintában szereplő uniós gyártók nem értékesítették a piacon létező összes terméktípust, vagy hogy a vizsgálati időszakban az uniós gyártók egyes terméktípusokat egyáltalán nem értékesítettek, nem befolyásolja az uniós gazdasági ágazatot ért kárra vonatkozó általános következtetéseket. – A Bizottság ezért fenntartotta, hogy egyik terméktípust sem indokolt kizárni a termékkörből, és fenntartotta az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseit.

2.4.3. *A mobil személyemelők szelvényeinek kizárására és a kizárás elmaradása esetén a rendelet rendelkező részében való felsorolásukra irányuló kérelem*

(31) Az ideiglenes ténymegállapításokra adott válaszul és az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte, hogy az előre összeszerelt vagy összeszerelésre kész szelvények felvétele indokolatlan – a mobil személyemelők szelvényei nem rendelkeznek szabad piaccal az Unióban, ezért a hasonló termék Kínából érkező behozatala nem okozhatott jelentős kárt a mobil személyemelők szelvényeit gyártó uniós gyártóknak. A CCCME továbbá arra kérte a Bizottságot, hogy az intézkedések végrehajtási részében kifejezetten sorolja fel az érintett szelvényeket (azaz az alvázat, a forgóasztalt, az emelőszerkezetet és a platformot) a termékkör meghatározásában a következetes végrehajtás biztosítása és a termékkörrel kapcsolatos félreértések elkerülése érdekében.

(32) A Bizottság megállapította, hogy a CCCME nem terjesztett elő további megalapozott érveket a szelvények kizárása mellett. A Bizottság ezért fenntartotta az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekezdésében említett következtetéseit, amelyek szerint a szelvényeknek a termékkör részének kell maradniuk.

(33) A Bizottság ezzel szemben indokoltnak ítélte a CCCME arra irányuló kérelmét, hogy a Bizottság az intézkedések végrehajtási részében kifejezetten sorolja fel a szelvényeket a termékkör meghatározásában, és ennek megfelelően kiigazította a rendelet rendelkező részét.

2.4.4. *A „spider” gumilánctalpas emelők kizárására irányuló kérelem*

(34) A Sinoboom exportáló gyártó a „spider” gumilánctalpas emelők termékkörből való kizárását kérte. Azzal érvelt, hogy a „spider” gumilánctalpas emelő a mobil személyemelők nagyon sajátos típusa, amely a mobil személyemelők más típusaihoz képest szűk ajtókon is átfér, valamint kisebb tömeggel és talajnyomással rendelkezik. Azzal érvelt, hogy a „spider” gumilánctalpas emelő különböző terepeken és környezetekben használható, de egyedülálló abban, hogy szűk helyeken is elfér, ami beltéren, például bevásárlóközpontokban, stadionokban, vasútállomásokon, szállodákban és repülőtereken különösen hasznos. A Sinoboom azzal is érvelt, hogy ezt a típust nagyon kis mennyiségben gyártják az Unióban. A Sinoboom mindezen okok miatt úgy vélte, hogy a Kínából származó „spider” gumilánctalpas emelők nem állnak versenyben az Unióban gyártott „spider” gumilánctalpas emelőkkel, és hogy a behozatalukra kivetett vámok az importőröket, a továbbfelhasználókat és a fogyasztókat egyaránt büntetnék.

(35) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kérelem nem megalapozott. A „spider” gumilánctalpas emelők sajátosságaik ellenére ugyanazokkal az alapvető jellemzőkkel rendelkeznek, mint a mobil személyemelők más típusai. Maga a Sinoboom is rámutatott arra, hogy két olyan gyártó létezik, amely „spider” gumilánctalpas emelőket gyárt, ami azt mutatja, hogy az Unióban gyártanak „spider” gumilánctalpas emelőket. Az emelőszerkezet, a forma vagy az, hogy az emelő szűk helyeken is elfér, nem változtatta meg a felhasználását, amely a munkavállalók számára a magasban történő biztonságos munkavégzés lehetővé tétele. Ezért a Kínából behozott „spider” gumilánctalpas emelők versenyben álltak az Unióban gyártott „spider” gumilánctalpas emelőkkel. Azt az állítást, hogy az uniós termelés nem tudta kielégíteni a keresletet, nem támasztotta alá bizonyíték. Még ha ez így is lenne, az a tény, hogy az uniós gazdasági ágazat nem képes kielégíteni a keresletet, nem releváns kritérium egy adott terméktípusnak a termékkörből való kizárásához; a vámok kivetésének célja az volt, hogy a mobil személyemelők behozatala tisztességes áron történjen, nem pedig az, hogy megakadályozza az említett „spider” gumilánctalpas emelők vagy más mobil személyemelők behozatalát. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

2.4.5. *A termékkörre vonatkozó következtetés*

(36) A fent említett okokra tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy fenntartja az ideiglenes rendelet (52) preambulum-bekezdésében foglalt következtetéseit.

3. **DÖMPING**

(37) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Bizottsághoz észrevételek érkeztek a kínai kormánytól, a Dinglitől, a Terextől, a JLG-től, a Sinoboomtól és a CCCME-től a dömpingre vonatkozó ideiglenes ténymegállapításokkal kapcsolatban.

3.1. **Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához**

(38) A CCCME és a Sinoboom megkérdőjelezte a Bizottság azon döntését, hogy a teherautóra szerelt mobil platformot választotta ki a mobil személyemelőkkel azonos általános kategóriába tartozó termékként. A CCCME azzal érvelt, hogy alaptalan volt egy malajziai darugyártó mint a torzulásmentes SGA-költségek és nyereség referenciaértékeinek megállapítására megfelelő forrás elutasítása. Mindkét fent említett érdekelt fél rámutatott arra, hogy jelentős különbségek vannak a teherautóra szerelt mobil platformok és a mobil személyemelők között, azzal érvelve, hogy a teherautóra szerelt mobil platformok műszaki jellemzői és gyártási folyamatai eltérnek a mobil személyemelőkétől, ami jelentős hatással van a gyártási költségeikre.

(39) A CCCME azt állította, hogy ha a Bizottság Brazíliát választja, a Madal Palfinger S.A.-tól (a továbbiakban: Madal Palfinger) eltérő személyemelő-gyártó vállalatot kell kiválasztani a torzulásmentes SGA-költségek és nyereség referenciaértékeinek megállapítására megfelelő forrásként. A Sinoboom egy mobil és lánctalpas darukkal foglalkozó gyártót javasolt alternatív brazil gyártóként.

(40) A Bizottság és az érdekelt felek sem tudtak azonosítani olyan Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségű országot, ahol mobil személyemelőket gyártanak. A Bizottság ezért az eljárás megindításáról szóló értesítés ([8]) 2. szakaszában foglaltak szerint a vizsgált termék meghatározó jellemzői alapján választotta ki a mobil személyemelőkkel azonos általános kategóriába tartozó terméket, nevezetesen a mobil, önjáró és személyek emelésére használt

([8]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról, C/2023/783, 2023.11.13., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj.

személyemelőt. A Bizottság tehát kizárta az anyagmozgatásra használt statikus darukat. Ami a mobil lánctalpas darukat illeti – mivel a vizsgált termék meghatározása kifejezetten kizárja az anyagmozgató gépeket ([9]) –, azok nem tekinthetők a mobil személyemelőkkel azonos általános kategóriába tartozó terméknek.

(41) A teherautóra szerelt mobil platformok nyilvánvalóan mobilak, és elsősorban személyek emelésére használják őket. Az egyetlen különbség a mobil személyemelőkhöz képest a meghajtási mechanizmusuk, amely az utóbbi esetben beépített, míg a teherautóra szerelt mobil platformok esetében egy jármű biztosítja azt. A Bizottság a termelési tényezőkről szóló második feljegyzésben (a továbbiakban: második feljegyzés) megerősítette arra vonatkozó következtetését, hogy hasonló meghatározó jellemzőikre és felhasználásukra, gyártási folyamatukra és inputanyagaikra tekintettel a teherautóra szerelt mobil platformok ugyanabba az általános kategóriába tartoznak, mint a mobil személyemelők. A CCCMA és a Sinoboom által hivatkozott különbségek nem semlegesítik a két termék meghatározó jellemzőinek alapvető hasonlóságait. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(42) Az érdekelt felek nem javasoltak olyan, teherautóra szerelt mobil platformokkal foglalkozó gyártót, amely megfelelő forrás a torzulásmentes SGA-költségek és nyereség referenciaértékeinek megállapítására. Ezért a Madal Palfinger, a Bizottság által a második feljegyzésben azonosított brazíliai gyártó volt az egyetlen vállalat, amelyet a Bizottság további elemzés céljából figyelembe vett.

(43) A CCCME és a Sinoboom azzal érvelt, hogy a Madal Palfinger beszámolói nem tekinthetők megbízhatónak a rendes érték képzése szempontjából, mivel a Madal Palfinger egy, az EU-ban (Ausztria) székhellyel rendelkező vállalat tulajdonában van, és a beszámolókban szereplő ügyletek egy részére nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került sor. A CCCME és a Sinoboom a Madal Palfinger 2023. évi beszámolójához fűzött megjegyzésekre hivatkozott, amelyek szerint „[a] Latin-Amerikában fennálló nehéz gazdasági és politikai körülmények a termelésre is hatással voltak. A kapacitást ennek megfelelően ki kellett igazítani, különösen Brazíliában. Bővültek a belső ellátási kapcsolatok az egyesült államokbeli gyártóüzemekkel, valamint a szabványosítás folyamata […].” ([10])

(44) A Bizottság megállapította, hogy a Madal Palfinger beszámolóiban szereplő ügyleteknek a rendes érték képzése szempontjából való megbízhatóságát nem veszélyezteti a 2023. évi pénzügyi beszámolójához fűzött megjegyzésekben említett, Palfinger-csoporton belüli kapacitáskiigazítás, mivel az értékesítés, az általános költségek és a nyereség tekintetében a Madal Palfinger belföldi és nemzetközi piacon bonyolított ügyleteinek nagy többsége megbízható maradt.

(45) A Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (197) preambulumbekezdésében foglalt következtetését, amely szerint a Madal Palfinger tulajdonosi szerkezete nem releváns a vizsgálat szempontjából. A Madal Palfingertől beszerzett pénzügyi adatok a brazil gyártó, nem pedig annak európai tulajdonosa által lebonyolított értékesítési ügyleteket tükrözik.

(46) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte az arra vonatkozó állításokat, hogy a Madal Palfinger beszámolói a csoporton belüli ügyletek miatt megbízhatatlanok. Emellett a CCCME egy, a Palfinger-csoport 2023. évi beszámolójában ([11]) szereplő kijelentést is idézett, amely Brazília helyett Argentínára ([12]) hivatkozik. Ezekkel az állításokkal a (44) és (45) preambulumbekezdés már foglalkozott.

(47) Ezért az ideiglenes rendelet (58) preambulumbekezdésében foglalt következtetés megerősítést nyert.

3.2. **Rendes érték**

3.2.1. *A jelentős torzulások fennállása*

(48) A jelentős torzulások fennállásának részleteit az ideiglenes rendelet 3.3. szakasza tartalmazza.

([9]) *„A vizsgált termék a személyek emelésére tervezett […] mobil személyemelők […]”*, 2. szakasz, ugyanott.

([10]) Lásd a Madal Palfinger 2023. évi éves beszámolójának 28. oldalát, https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

([11]) Ugyanott. Palfinger | 2023. évi éves jelentés | Letölthető a következő internetcímen: https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Ugyanott, 28. oldal „Bővültek a belső ellátási kapcsolatok az egyesült államokbeli gyártóüzemekkel, valamint folytatódott a szabványosítás és a gyártásoptimalizálás folyamata **Argentínában a Rio Tercero üzemben**.” Utólagos kiemelés.

(49) Az ideiglenes vámok kivetését követően a kínai kormány 2024. július 29-én észrevételeket nyújtott be, amelyekben azt állította, hogy: i. hiányosságok vannak a jelentésben, ii. az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nincs összhangban a WTO dömpingellenes megállapodásával (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás), iii. a Bizottságnak az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti vizsgálati módszerei nem felelnek meg a WTO-jognak, iv. a Bizottságnak átfogóan meg kell vizsgálnia, hogy vannak-e torzulások a reprezentatív ország és a saját piacán. Ugyanezen a napon a CCCME észrevételeket nyújtott be, amelyek szerint: i. az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése összeegyeztethetetlen a WTO-megállapodásokkal és a WTO Vitarendezési Testületének az Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések ([13]) ügyben hozott határozatával, ii. Kínában a mobil személyemelők ágazatában nincsenek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások.

(50) Konkrétabban, a kínai kormány azzal érvelt, hogy először is az aktualizált jelentés állandósítja a jelentésben szereplő problémát azáltal, hogy továbbra is szubjektíven, egyoldalúan és helytelenül értékeli Kína piacgazdaságát. A kínai kormány véleménye szerint ennek oka különösen az, hogy: a) Kína szocialista piacgazdaságot hozott létre saját egyedi realitásainak megfelelően, és Kína szocialista piacgazdasága folyamatosan javul és fejlődik, melynek során a piac meghatározó szerepet játszik az erőforrások elosztásában, a kínai kormány pedig hatékonyabb szerepet játszik a gazdaság vitalitásának teljes mértékű ösztönzésében. Nem csak egyetlen piacgazdasági modell létezik, a piacgazdaságnak elválaszthatatlanul kapcsolódnia kell az egyes országok történelméhez, kultúrájához és realitásaihoz, b) az aktualizált jelentés tartalma helytelen, egyoldalú és jelentősen eltér az objektív valóságtól, és a kínai iparágak jogszerű versenyelőnyeit, valamint a Kína és Európa közötti szokásos intézményi különbségeket a jelentős piaci torzulás megállapításának alapjaként használja, teljesen megkerülve azt a kérdést, hogy magán az EU-n belül fennállnak-e jelentős piaci torzulások, c) a Bizottság csak Kínáról és Oroszországról adott ki szolgálati munkadokumentumokat, ami azt a gyanút kelti, hogy ennek hátterében politikai megfontolások állnak, és aggályokat vet fel a legnagyobb kedvezményes elbánás (a továbbiakban: MFN-elbánás) tekintetében, d) a Bizottság elfogadja a belföldi iparágak jelentős torzulással kapcsolatos állításait, amelyeket fő bizonyítékként az (aktualizált) jelentést felhasználva fogalmaztak meg, és ezáltal előnyöket biztosít az uniós iparágak számára. A jelentés alapján a Bizottság határoz az eljárások megindításáról, a vizsgálatok lefolytatásáról és a következtetések levonásáról, aminek eredményeként a Bizottság kedvezőbben bírálja el az uniós iparágak által benyújtott bizonyítékokat, és ez a gyakorlat összeegyeztethetetlen a méltányosság és az igazságosság jogi alapelveivel.

(51) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Mivel a kínai történelmi és kulturális sajátosságok valóban kívül esnek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti jelentős torzulások elemzésének keretein, az aktualizált jelentés – amely széles körű objektív bizonyítékokon, többek között a kínai hatóságok által közzétett jogszabályokon, szabályokon és hivatalos szakpolitikai dokumentumokon, nemzetközi szervezetek mint harmadik felek által összeállított jelentéseken, szakemberek tudományos tanulmányain és cikkein, továbbá egyéb megbízható független forrásokon alapuló átfogó dokumentum – azokra az esetekre összpontosít, amelyek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében torzulások fennállására utalnak. Az ideiglenes rendelet 3.3.2–3.3.8. szakasza részletesen ismerteti a releváns torzulásokat, figyelembe véve nemcsak az aktualizált jelentést, hanem az aktában szereplő összes bizonyítékot is, és a kínai kormány nem szolgáltatott olyan konkrét információkat, amelyek megkérdőjelezték volna ezt az elemzést. Ezzel szemben, a kínai kormány azon állítását illetően, hogy a szocialista piacgazdasági modellben a piac meghatározó szerepet játszik az erőforrások elosztásában, a Bizottság rámutatott arra, hogy még a legfrissebb vonatkozó kínai szakpolitikai dokumentumok is a piaci alapú erőforrás-elosztás hiányát bizonyítják. Konkrétan: a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) Központi Bizottságának a kínai modernizációt előmozdító reform átfogó elmélyítéséről szóló, a KKP 20. Központi Bizottsága 2024. július 18-i harmadik plenáris ülésén elfogadott határozata (a továbbiakban: a 3. plénum határozata) egyértelműen megerősíti, hogy a marxizmus-leninizmus a kínai kormány gazdaságpolitikája mögött meghúzódó vezérelv, és kifejezetten elköteleződik a piaci elveken alapuló erőforrás-elosztásnak ellentmondó politikák folytatása mellett ([14]).

([13]) Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, a Fellebbezési Testület jelentése, WT/DS473/AB/R, 6.23. §.

([14]) Lásd például a 3. plénum határozatának II.5. vagy III.8. szakaszát.

(52) A kínai kormány által az MFN-elbánás megsértésére vonatkozóan megfogalmazott állítás kapcsán a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja értelmében ilyen országjelentést bármely ország esetében csak akkor kell készíteni, ha a Bizottság a körülmények alapján megalapozottan feltételezheti, hogy az adott országban vagy annak valamely ágazatában jelentős torzulások állhatnak fenn. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt rendelkezések 2017. évi hatálybalépésekor a Bizottságnak tudomása volt a Kínában fennálló jelentős torzulásokra utaló körülményekről. A Bizottság 2020-ban jelentést tett közzé az Oroszországban fennálló torzulásokról is, és 2024-ben aktualizálta a Kínáról szóló jelentést. Indokolt esetben ezt további jelentések is követhetik. A Bizottság továbbá emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazásához nem kötelező jelentést készíteni. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja leírja, hogy a Bizottság milyen feltételek mellett adhat ki országjelentéseket, és az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének d) pontja szerint a panaszosok nem kötelesek felhasználni a jelentést, valamint az országjelentés megléte nem feltétele a 2. cikk (6a) bekezdése szerinti vizsgálat megindításának. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének e) pontja szerint a vizsgálat ezen az alapon történő megindításához elégséges, ha a panaszos a bármely országban fennálló jelentős torzulásokról az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában felsorolt kritériumoknak megfelelő elegendő bizonyítékot nyújt be. Tehát az országspecifikus jelentős torzulásokra vonatkozó szabályok valamennyi országra megkülönböztetés nélkül érvényesek, az országjelentés meglététől függetlenül. Ezért az országspecifikus torzulásokra vonatkozó szabályok definíció szerint nem sértik az MFN-elbánás elvét.

(53) Ami azt az állítást illeti, hogy a torzulásokról szóló jelentések közzétételével a Bizottság előnyöket biztosítana az uniós iparágak számára, a Bizottság megismételte azon álláspontját, hogy az (aktualizált) jelentés bizonyítékokon alapuló dokumentum (lásd a fenti (51) preambulumbekezdést). A Bizottság a jelentést elhelyezte a vizsgálat iratai között, ennélfogva minden érdekelt félnek bőven lett volna elegendő ideje arra, hogy cáfolja, kiegészítse vagy észrevételezze a tényeket, illetve az azokat megalapozó bizonyítékokat. Az ideiglenes rendelet (55) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a kínai kormány úgy döntött, hogy nem terjeszt elő a jelentésben foglalt forrásokat cáfoló érveket vagy bizonyítékokat. Ennek megfelelően nem a Bizottság gyakorlata összeegyeztethetetlen a méltányosság és az igazságosság jogi alapelveivel, hanem a kínai kormány nem gyakorolta az érvényesülésüket biztosító eljárási jogait.

(54) Másodszor, a kínai kormány azzal érvelt, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nem egyeztethető össze a WTO-joggal, különösen mivel: a) a jelentős torzulások fogalma nem szerepel a WTO dömpingellenes megállapodásában (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás). Ehelyett a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke kimerítően felsorolja azokat a helyzeteket, amikor a rendes érték a számtanilag képzett rendes érték vagy a harmadik országba irányuló kivitel exportárának módszerével állapítható meg. A „jelentős piaci torzulás" e helyzetek egyikéhez sem tartozik, b) A dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke előírja, hogy a rendes értéket úgy kell képezni, hogy a származási országbeli előállítási költséghez hozzá kell adni az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség észszerű összegét. A dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikke tovább pontosítja, hogy a költségeket általában a vizsgált exportőr vagy termelő által nyilvántartott adatok alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az adatok megfelelnek az exportáló ország általánosan elfogadott számviteli elveinek, és elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése ezért túlmutat a számtanilag képzett rendes érték alkalmazására vonatkozó WTO-szabályokon.

(55) A Bizottság nem tudta elfogadni ezeket az érveket. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében foglalt rendelkezés teljes mértékben összeegyeztethető az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel, beleértve a rendes érték képzésének a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkében előírt lehetőségeit is. Amint azt a WTO Fellebbezési Testülete kifejezetten egyértelművé tette a DS473. sz. ügyben ([15]), a WTO-jog megengedi a harmadik országból származó, megfelelően kiigazított adatok felhasználását, ha ez a kiigazítás szükséges és megalapozott. A Bizottság ezzel kapcsolatban emlékeztetett arra, hogy ha megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, akkor a rendes értéket egy megfelelő reprezentatív ország torzulásmentes árai vagy referenciaértékei alapján kell képezni minden egyes exportáló gyártóra nézve, az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdés a) pontjának megfelelően. Az alaprendelet ugyanezen rendelkezése lehetőséget ad belföldi költségek alkalmazására, amennyiben egyértelműen megállapítható torzulásmentes voltuk. Ebben az összefüggésben az exportáló gyártóknak tehát lehetőségük volt bizonyítékokkal szolgálni arra nézve, hogy SGA-költségeik és/vagy egyéb előállítási költségeik torzulásmentesek. Az ideiglenes rendelet 3.3.2–3.3.8. szakaszában azonban a Bizottság megállapította, hogy a mobil személyemelők

([15]) A Fellebbezési Testület jelentése, Európai Unió – Az Argentínából származó biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS473/AB/R és Add.1, 2016. október 26., DSR 2016:VI, 2871. o., 7.10. pont.

ágazatára torzulások jellemzők, és nem állt rendelkezésre olyan egyértelmű bizonyíték, amely alátámasztotta volna, hogy az egyes exportáló gyártók termelési tényezői torzulásmentesek. Ezért az, hogy a kínai vállalatok a Kínában általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban vezették-e nyilvántartásaikat, illetve hogy a nyilvántartások megfelelően tükrözik-e a vizsgált termék Kínában történő előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket, nem érintheti az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti módszer alkalmazásával kapcsolatos következtetést.

(56) Harmadszor, a kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság vizsgálati módszerei nem felelnek meg a WTO szabályainak, amennyiben a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy a kínai exportőrök az exportáló országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban vezették-e nyilvántartásaikat, illetve hogy a nyilvántartások megfelelően tükrözik-e a vizsgált termék előállításával és értékesítésével összefüggő költségeket, hanem az úgynevezett jelentős piaci torzulás miatt elutasította a kínai exportőrök nyilvántartásait, ami összeegyeztethetetlen a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. cikkével, valamint a Fellebbezési Testület DS473. sz. ügyben és a WTO-vizsgálóbizottság DS494. sz. ügyben tett megállapításaival, amelyek hangsúlyozták, hogy amennyiben a gyártó költségnyilvántartásai a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. cikke szerint pontosan és megbízhatóan tükrözik az összes ténylegesen felmerült és valóban a szóban forgó termék előállításához és értékesítéséhez kapcsolódó költséget, akkor úgy kell tekinteni, hogy „elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit”, a vizsgálatot végző hatóságnak pedig e nyilvántartásokat felhasználva kell megállapítania a vizsgált vállalkozás előállítási költségét. A kínai kormány ezért felkérte a Bizottságot, hogy korrigálja módszerét annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön ezekkel a WTO-követelményekkel.

(57) A Bizottságnak el kellett utasítania ezeket az állításokat. Azzal kapcsolatban, hogy a kínai exportőrök nyilvántartásai megfelelnek-e az általánosan elfogadott számviteli elveknek, a fenti (54)–(56) preambulumbekezdés már foglalkozott ezzel az érvvel. Ezen kívül a DS494. sz. ügyet illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az EU és Oroszországi Föderáció egyaránt fellebbezett a WTO-vizsgálóbizottság megállapításai ellen, amelyek nem véglegesek, és ezért a WTO esetjoga szerint nem rendelkeznek jogi státusszal a WTO rendszerében, mivel azokat a Vitarendezési Testület a WTO-tagok általi határozattal nem hagyta jóvá. Mindazonáltal az említett vita ügyében a vizsgálóbizottsági jelentés kifejezetten úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezései kívül esnek a vita tárgykörén.

(58) Negyedszer: a kínai kormány előadta, hogy a Bizottság anélkül fogadta el a reprezentatív ország adatait, és használta fel azokat a kínai gyártók költségeinek helyettesítésére, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti hat kritérium alapján átfogóan megvizsgálta volna, hogy Brazíliában fennáll-e jelentős torzulás. A kínai kormány véleménye szerint a Bizottságnak proaktív módon kell megvizsgálnia és bizonyítania a reprezentatív országokban fennálló torzulások meglétét, ahelyett, hogy passzívan várná, hogy az ügyben érintett felek bizonyítékokat nyújtsanak be. Ezenkívül a kínai exportáló gyártóknak a Brazíliából származó acél alapanyagokra vonatkozó dömpingellenes és/vagy kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos beadványai ellenére a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy ezek az importkorlátozó intézkedések Brazíliában torzították-e az érintett brazil gyártók árait, hanem önkényesen elutasította a kínai exportáló gyártók érveit. A brazíliai költségadatokat illetően a kínai kormány továbbra is arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel a Bizottság a csoporton belüli ügyletek alapján jelentős torzulásokat állapított meg a kínai vállalatok termékeinél, a reprezentatív vállalatok kiválasztásakor azt is meg kellett volna vizsgálnia és bizonyítania kellett volna, hogy a kiválasztott brazil vállalatok árai nem „torzultak-e” a csoporton belüli ügyletek miatt. A kínai kormány továbbá azt állította, hogy a Bizottságnak átfogóan meg kell vizsgálnia, hogy vannak-e torzulások az EU belső piacán. A kínai kormány úgy véli, hogy ez a helyzet például amiatt, hogy az uniós intézmények és a tagállamok számos Kínáéhoz hasonló megközelítést alkalmaztak gazdaságaik és iparágaik irányítására, többek között – de nem kizárólag – a hatósági iránymutatások kiadására, a pénzügyi rendszer, különösen a kereskedelmi bankok társadalmi felelősségvállalásának megkövetelésére, a gazdasági segélyprogramok végrehajtására, valamint a villamosenergia-ágazatot ösztönző és irányító energiapolitikák kialakítására.

(59) A Bizottság nem találta ezt az érvelést helyesnek. A reprezentatív ország adatainak értékelését illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban kizárólag akkor képezi a rendes értéket az exportáló országbeli belföldi áraktól és költségektől (kivéve, ha egyértelműen megállapítást nyert, hogy e költségek nem torzultak) eltérő adatok alapján, ha megállapítja, hogy ezek az adatok megfelelően tükrözik a torzulásmentes árakat és költségeket. Ebben a folyamatban a Bizottság kizárólag torzulásmentes adatokat használhat fel. E tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottságtól távol áll a passzív várakozás. Ehelyett elvégzi saját elemzését, és – a torzulásmentes forrásokra vonatkozó feljegyzésekben, amelyeket az eljárás korai szakaszában hoz nyilvánosságra – felkéri az érdekelt feleket arra, hogy a vizsgálat korai szakaszában tegyék meg észrevételeiket a rendes érték megállapításához javasolt forrásokkal kapcsolatban. A Bizottság teljes mértékben figyelembe veszi a felek által benyújtott összes észrevételt, valamint a Bizottság saját kutatását, amikor végső döntést hoz arról, hogy mely torzulásmentes adatokat kell felhasználni a rendes érték kiszámításához. Az elemzés valamennyi lényeges szempontját részletesen ismerteti az ideiglenes rendelet 3.4. szakasza, többek között a (199) preambulumbekezdés a csoporton belüli ügyletek, valamint a (201) preambulumbekezdés a Brazíliára vonatkozó dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések tekintetében. Az EU-n belüli állítólagos torzulásokat illetően a Bizottság az ideiglenes rendelet (179) preambulumbekezdésében – a CCCME által felhozott hasonló érvre válaszul – már rámutatott arra, hogy az uniós szakpolitikák nem relevánsak az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján végzett értékelés összefüggésében. A Bizottság megismételte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint az e rendelkezésben felsorolt egy vagy több torzító elem lehetséges hatását elemzi az exportáló országbeli árak és költségek tekintetében. A más piacokra (például az uniós piacra) jellemző költségszerkezetek és árképzési mechanizmusok nem képezik ezen elemzés részét.

(60) Ami a CCCME által felhozott érveket illeti, a szövetség először is megismételte korábbi állítását, amely szerint a dömpingellenes megállapodás, a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv és a Vitarendezési Testület határozata sem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy eltérjen a rendes érték megállapításának a dömpingellenes megállapodás 2.2.1. cikke szerinti általános módszerétől – azaz az exportáló gyártó költségeinek és árainak vagy az exportáló országbeli költségeknek és áraknak az alkalmazásától – azon az alapon, hogy az exportáló országban jelentős torzulások fennállását állapította meg. A CCCME e tekintetben azt állította, hogy az erre vonatkozó, 2024. január 3-án előterjesztett érvével a Bizottság nem foglalkozott.

(61) Tekintettel arra, hogy a CCCME érvelése nagyrészt megegyezik a kínai kormány által felvetett és az (54)–(57) preambulumbekezdésben tárgyalt érvvel, a Bizottság az említett preambulumbekezdésekben kifejtett álláspontjára hivatkozott.

(62) Másodszor, a kínai mobilszemélyemelő-ágazat jelentős torzulásainak állítólagos hiányát illetően a CCCME előadta, hogy: a) az elmúlt hét évben Kína megnyitotta pénzügyi rendszerét, és üdvözölte a területén végrehajtott külföldi befektetéseket, beleértve a mobil személyemelők amerikai és európai gyártóit is b) Kína jelentős előrelépést tett a szellemi tulajdon védelmének megerősítése terén, és az állami tulajdonú vállalatok keretszabályozásában is fontos reformokat hajtott végre, amelyek csökkentik a kapacitásfelesleget és növelik e vállatok versenyképességét, c) a tizennegyedik ötéves terv kizárólag az építőipari gépgyártási ágazatra utal, míg a mobil személyemelők ágazatáról – azaz az emelőkosaras ipari berendezések ágazatáról – említést sem tesz. Az a tény, hogy a mobil személyemelőket gyakran használják építési munkák során, a CCCME véleménye szerint nem indokolja a Bizottság azon megközelítését, hogy a mobil személyemelők ágazatát az építőipari gépgyártási ágazat részének tekinti, d) a Bizottságnak a vállalatokban való állami jelenlétre vonatkozó érvelése képmutató, mivel a Bizottság által említett vállalatok – például az XCMG vagy a Liugong – egyike sem szerepel e vizsgálat mintájában, és így nem jelentik a kínai gazdasági ágazat fő erejét. Továbbá, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a piaci torzulás oka a mobil személyemelők gyártóiban lévő állami részesedés, a Bizottságnak azt a következtetést is le kellene vonnia, hogy az uniós tagállamok, például Franciaország, Németország vagy Lengyelország is torzítják a piacot azáltal, hogy tőzsdén jegyzett társaságok részvényeit birtokolják.

(63) A Bizottság nem tudta elfogadni ezeket az érveket. A CCCME nem szolgáltatott olyan konkrét bizonyítékokat, amelyek cáfolnák a Bizottságnak az ideiglenes rendelet 3.3.2., 3.3.5. és 3.3.7. szakaszában szereplő elemzését, és önmagában az a kijelentés, hogy Kína üdvözli a külföldi befektetéseket, vagy hogy reformokat hajtottak végre az állami tulajdonú vállalatok keretszabályozásában, nem változtathatja meg a Bizottság értékelését e tekintetben. Ezenkívül a Bizottság rámutatott arra, hogy a közelmúltbeli kínai szakpolitikai dokumentumok – például a 3. plénum határozata – azt mutatják, hogy az állami tulajdonú vállalatok reformfolyamatának célja elsősorban az állami tulajdonú vállalatok jelenlétének megszilárdítása és megerősítése a stratégiai iparágakban ([16]). Azt a tényt illetően, hogy a mobil személyemelők ágazatát a tizennegyedik ötéves terv nem említi külön, a Bizottság az ideiglenes rendelet (130)–(138) preambulumbekezdésében ismertette a kínai tervrendszert, amely prioritásokat állít fel és célokat tűz ki a központi, tartományi és helyi kormányzati hatóságok számára, beleértve azt is, hogy ez a rendszer – még ha a tizennegyedik nemzeti ötéves terv nem is említi külön a mobil személyemelők ágazatát – hogyan határoz meg az érintett termékre vonatkozó konkrét rendelkezéseket a központi szint alatti szinteken. A vállalatokban részesedéssel rendelkező uniós államokat illetően a Bizottság a fenti (59) preambulumbekezdésben már rámutatott arra, hogy ez az érvelés nem releváns. Emellett a Bizottság az ideiglenes rendelet (107)–(111) és (171) preambulumbekezdésében azt is megállapította, hogy a szóban forgó kínai mobilszemélyemelő-gyártók feletti állami ellenőrzés jóval túlmutat a tulajdonláson, és az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése szerint jelentős torzulásnak minősül.

(64) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte az arra vonatkozó állításait, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése összeegyeztethetetlen a WTO-megállapodással. Ezekkel az állításokkal az (51)–(61) preambulumbekezdés már foglalkozott.

(65) A fentiek alapján a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet 3.3. szakaszában foglalt következtetéseit.

3.2.2. *Reprezentatív ország*

(66) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME azt állította, hogy mivel nincs más olyan ország, amelynek gazdasági fejlettsége Kínáéhoz hasonló, és amely mobil személyemelőket gyárt, a Bizottságnak Brazília helyett másik országot kellett volna kiválasztania, amely azonos általános kategóriába tartozó hasonló terméket gyárt. A CCCME megismételte azt a javaslatát, hogy a Bizottság Malajziát válassza ki alternatív reprezentatív országként.

(67) Az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekezdésében a Bizottság már megcáfolta ezt az állítást, amit a fenti (41) preambulumbekezdésben további elemekkel egészített ki.

(68) Az ideiglenes rendelet (203) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

3.2.3. *Torzulásmentes költségek és referenciaértékek*

3.2.3.1. Termelési tényezők

(69) A Sinoboom azt állította, hogy a Globális Kereskedelmi Atlasz (a továbbiakban: GTA) ([17]) használata észszerűtlen eredményhez vezetett bizonyos termelési tényezőknél ([18]), például a motoroknál és egyéb anyagoknál, amelyek esetében a Sinoboom a saját költségei és a referenciaérték közötti jelentős árkülönbségekre hivatkozott. A vállalat azt állította, hogy ezek esetében a torzulásmentes referenciaértékek megállapításához a Bizottságnak a Sinoboom által szolgáltatott adatokat vagy alternatív módszert kellene használnia.

([16]) Lásd a 3. plénum határozatának II.5. szakaszát: „*Elmélyítjük az állami tőke és az állami tulajdonú vállalatok reformját, fejlesztve az irányítási és felügyeleti intézményeket és mechanizmusokat, megerősítve az érintett közigazgatási szervek közötti stratégiai koordinációt, és azon dolgozva, hogy finomítsuk az állami tulajdonú vállalatok ágazatának szerkezetét és kiigazítsuk struktúráját. Mindez hozzá fog járulni az állami tőke és az állami tulajdonú vállalatok megerősödéséhez, jobb teljesítményéhez és növekedéséhez.* […] *Az állami tőkét a nemzetbiztonság szempontjából létfontosságú és a nemzetgazdaság vérkeringését jelentő főbb iparágak és kulcsfontosságú területek felé irányítjuk.* […] *Létrehozunk egy rendszert annak értékelésére, hogy az állami tulajdonú vállalatok milyen teljesítményt nyújtanak stratégiai feladataik teljesítése terén* […]."

([17]) International Import Export Trade Data: Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Tekintettel arra, hogy az állítás a Sinoboom egyes termelési tényezőinek költségeire vonatkozik, a konkrét termelési tényezők üzleti titoktartási okokból nem nevezhetők meg.

(70) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Sinoboom adatai a fenti 3.2.1. szakaszban és az ideiglenes rendelet (64)–(185) preambulumbekezdésében meghatározottak szerint a Kína esetében megállapított jelentős torzulásoknak voltak kitéve. Ezért azokat nem lehetett felhasználni a számtanilag képzett rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti kiszámításához. Következésképpen a Bizottság azt az állítást is elutasította, hogy a vállalat által használt termelési tényezők torzított árai és a GTA-ból származó referenciaárak közötti különbségek azt bizonyítják, hogy a GTA árai „nem reprezentatívak".

(71) A Sinoboom azzal érvelt, hogy a Bizottság által az egyes termelési tényezőkhöz kiválasztott HR-kódok eltérnek a kérdőívre adott válaszának ellenőrzése során bejelentettektől. A vállalat kérte a bejelentett HR-kódok használatát.

(72) A Bizottság felülvizsgálta a (71) preambulumbekezdésben említett termelési tényezőkre vonatkozó referencia-értékeket, hogy biztosítsa a Sinoboom által bejelentett HR-kódokkal való összhangot. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy az alternatív HR-kódok használata esetenként más mértékegység használatát tette szükségessé. A Bizottság a vállalat által benyújtott átváltási táblázat alapján átszámította a vonatkozó referenciaértékeket. Az alkalmazott HR-kódokról és a kiigazításokról a Sinoboom tájékoztatást kapott.

(73) A Sinoboom előadta, hogy egyes termelési tényezők esetében az árakat a kitöltött kérdőívben a megfelelő anyagokra vonatkozóan bejelentett mértékegységektől eltérő mértékegységekben fejezték ki az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása során. A vállalat azzal érvelt, hogy a mértékegység változása nyilvánvaló torzulásokat okozhat a Sinoboom rendes értékének képzése során, mivel ezeket a referenciaértékeket fogják alkalmazni a különböző mértékegységek alapján kiszámított anyagfelhasználási rátákra. A Sinoboom állítása szerint az eredmény a „költséginformációk meg nem felelése" volt. A vállalat azt állította, hogy e termelési tényezők esetében a Bizottságnak alternatív adatbázist kellett volna alkalmaznia.

(74) A Bizottság megalapozatlannak találta az állítást, és elutasította azt az érvet, hogy alternatív adatbázist kellene alkalmaznia, mivel a GTA-ban szereplő másodlagos egységre ([19]) támaszkodva biztosította a Sinoboom által bejelentett mértékegységnek megfelelő egyenértékű mértékegység helyes használatát. Amennyiben azt egyes termelési tényezők sajátosságai indokolták, a Bizottság alternatív mértékegységet alkalmazott, és ennek megfelelően átszámította a referenciaértéket.

(75) A Sinoboom azt állította, hogy négy termelési tényező esetében következetlen a termelési tényezők ára az előzetes tájékoztató dokumentum különböző mellékleteiben ([20]). Az előzetes tájékoztató dokumentum 4.1. és 2.2. mellékletében feltüntetett referencia egységár eltérő. A Sinoboom arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és javítsa ki az eltérést.

(76) A végleges szakaszban a Bizottság közzétett egy új 4.1. mellékletet, amelyben kijavította az elírást és a termelési tényezők árának ebből eredő következetlenségét.

(77) A Dingli azt állította, hogy a Bizottság helytelen referenciaértéket alkalmazott egy olyan termelési tényező esetében, amely költségeinek jelentős részét teszi ki. A vállalat egy másik referenciaérték használatát javasolta.

(78) Ennek elemzését követően a Bizottság elfogadta az állítást. Következésképpen a Bizottság újraszámította a vállalatra vonatkozó rendes értéket, ami annak csökkenését eredményezte.

(79) A Terex megjegyezte, hogy a Bizottság által elkövetett elírás kijavítása érdekében két termelési tényező ([21]) árát módosítani kell. A vállalat azzal érvelt, hogy az ideiglenes szakaszban egy elírás miatt a Bizottság hibásan gépelte be az egyik termelési tényezőt, egy másik esetében pedig helytelen referenciaértéket alkalmazott.

([19]) A „másodlagos egységet" vagy „másodlagos mennyiséget" gyakran használják egy adott áru elsődleges mértékegysége mellett további mérési információk megadására. Ebben az esetben a másodlagos egység mindig kg volt. Amikor az elsődleges egység szám vagy darab volt, a GTA az értéket kg-ban is megadta.

([20]) A konkrét termelési tényezők üzleti titoktartási okokból nem nevezhetők meg. A Sinoboom a konkrét termelési tényezőket nem összefoglalható bizalmas üzleti információként jelölte meg, mivel azok ára lényegesen eltér a nyilvánosan közzétett referenciaértéktől, ami a vállalat esetében a konkrét költségek nyilvánosságra hozatalához vezet.

([21]) A konkrét termelési tényezők üzleti titoktartási okokból nem nevezhetők meg.

(80) A Bizottság elismerte az elírást, és elfogadta az első termelési tényezőre vonatkozó állítást, majd ennek megfelelően helyesbítette a referenciaértéket. A második termelési tényező árára vonatkozó állítást illetően a Bizottság elutasította az állítást, és egyértelművé tette, hogy az alkalmazott referenciaérték a GTA-ban közzétett másodlagos egységen alapul. Ennek eredményeként a Bizottság kiigazította a rendes értéket.

(81) A CCCME ismét előterjesztette azt az állítását, hogy nem helyénvaló a teljes előállítási költség 1 %-át el nem érő anyagokat a fogyóeszközök kategóriájában együttesen figyelembe venni, és azt állította, hogy a mintában szereplő egyes gyártók esetében ezek az inputok a teljes előállítási költség akár egyötödét is képviselhetik.

(82) A Bizottság megjegyezte, hogy a CCCME nem vitatta azt a következetes gyakorlatot, hogy a fogyóeszközöket a gyártók által bejelentett költségadatok alapján a nyersanyagok százalékában fejezi ki. Mivel a fő költségtételeket, például a motorokat, akkumulátorokat, szelepeket, gumiabroncsokat és hevedereket, amelyek a teljes előállítási költség több mint 80 %-át teszik ki, a Bizottság nem csoportosította, az alkalmazott módszert megfelelőnek tekinthető. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a termelési tényezők száma kivételesen magas (akár 200 tétel) volt, így az egyes termelési tényezőkre vonatkozó referenciaérték meghatározása szükségtelenül bonyolultabbá tette volna a vizsgálatot, és a kínai piac tekintetében alkalmazandó általános torzulásokat tekintve nem vezetett volna más eredményhez. A Bizottság megjegyezte, hogy a mintában szereplő egyik exportáló gyártó maga is csoportosította a termelési tényezőket a kitöltött kérdőívében. A Bizottság ennek alapján elutasította ezt az állítást.

(83) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy két termelési tényező ([22]) referenciaértékét ki kell igazítani.

(84) Az első referenciaérték esetében a Dingli bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a gyártási folyamatában felhasznált input a Bizottság által használttól eltérő vámkód alá tartozik. A Bizottság elfogadta az állítást, és módosította a referenciaértéket. A Dingli tájékoztatást kapott az új referenciaértékről. A második referenciaérték esetében azonban nem nyújtottak be az állítást alátámasztó bizonyítékot. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2.3.2. Nyersanyagok

(85) A CCCME felkérte a Bizottságot, hogy valamennyi érdekelt féllel közölje a brazil referenciamutatók esetében a GTA-adatbázisból kinyert eredeti adatokat, bemutatva a különböző joghatóságok vámkódjai között az algoritmus által végzett automatikus párosítást, amelyet a nyersanyagok torzulásmentes értékének kiszámításához használt.

(86) A Bizottság elfogadta a kérelmet, és a kért adatokat belefoglalta az érdekelt felek tájékoztatásába.

(87) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME azt állította, hogy a (86) preambulumbekezdésben ismertetett GTA-adatok nem voltak elegendőek a védelemhez való jogának gyakorlásához. A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel a közzétett adatok lehetővé tették az érdekelt felek számára, hogy megtudják, milyen módszert, referenciaértékeket és értékeket alkalmazott.

(88) A Sinoboom azt állította, hogy a belföldön vásárolt alkatrészek esetében a Bizottságnak FOB-paritáson számított árakat kellene alkalmaznia oly módon, hogy a GTA szerinti CIF-árból levonja a szállítási, biztosítási stb. költségeket. A Sinoboom nyersanyagokat és egyéb inputokat vásárolt a belföldi piacról, ami FOB-paritáson számított árakat eredményezett, amelyek nem tartalmazzák a tengeri fuvardíjakat, a biztosítást és a behozatali vámokat. A Bizottság által alkalmazott GTA-importárak magukban foglalták a tengerifuvardíjakat, a biztosítási költségeket és egyes esetekben a behozatali vámokat is.

([22]) A Dingli állítása szerint a konkrét termelési tényezők bizalmas üzleti információk.

(89) A Bizottság az alaprendelet ([23]) 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában előírtak szerint a Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintű, megfelelő reprezentatív országbeli vonatkozó előállítási és értékesítési költségeket használta fel a rendes érték képzéséhez. Ezek a GTA-ból származó árak magukban foglalják a szállítást, a biztosítást és a vámokat, és a Bizottság úgy ítélte meg, hogy megfelelnek a reprezentatív országbeli előállítási költségeknek. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az a tény, hogy a kínai exportáló gyártók belföldi forrásokból vásárolnak bizonyos inputanyagokat a mobil személyemelők gyártásához, nem jelenti azt, hogy a brazil gyártók is ugyanazokat az inputanyagokat szerzik be a brazil belföldi piacon. A Bizottság elutasította ezt a felvetést.

3.2.3.3. Munkaerő

(90) A Dingli és a CCCME ismét előterjesztette azt az állítását, hogy a munkaerőköltségek kiszámításához a Pesquisa Industrial Annual (a továbbiakban: PIA) brazil munkaügyi statisztikai táblázat 1.1. változatát ([24]) kellene használni a 2.2. PIA-táblázat ([25]) helyett, mivel a rakományok és személyek szállítására és emelésére szolgáló gépek és berendezések gyártását lefedő 28.22 ipari ágazat adatai, valamint a kifejezetten a termelési tevékenységekkel kapcsolatos adatok könnyen elérhetők benne.

(91) A Bizottság az ideiglenes rendelet (223) preambulumbekezdésében elutasította ezt az állítást, azzal érvelve, hogy a 2.2. PIA-táblázat sokkal több vállalkozásspecifikus kategóriára vonatkozóan szolgáltat adatokat. A Dingli és a CCCMA bizonyítékokkal támasztotta alá, hogy ez a különbségtétel az 1.1. PIA-táblázat használatakor is lehetséges, ezért a Bizottság elfogadta az állítást. A Bizottság a 2022. évre vonatkozóan felülvizsgálta a munkaerőköltségek kiszámítását az 1.1. PIA-táblázatban szereplő adatok felhasználásával.

(92) A CCCME ismét előterjesztette azt az állítását, hogy a Bizottságnak a társadalombiztosítási költségeket az Instituto Nacional do Seguro Social (a továbbiakban: INSS) és a Fundo de Garantia do Tempo de Serviço (a továbbiakban: FGTS) részére fizetett járulékokra kellene korlátoznia, mivel a Madal Palfinger pénzügyi kimutatásaihoz fűzött 17. megjegyzésben ([26]) csak az INSS és az FGTS felé teljesített fizetési kötelezettségeket vették figyelembe a társadalombiztosítási járulékok kiszámításához.

(93) Az ideiglenes rendelet (225) preambulumbekezdésében a Bizottság ideiglenesen elutasította ugyanezt az állítást, mivel a vizsgálat feltárta, hogy Brazíliában más típusú társadalombiztosítási járulékok is léteznek, és azok mértéke eltérő lehet. A CCCME nem nyújtott be olyan további lényegi elemeket, amelyek igazolnák, hogy a Bizottság által az ideiglenes rendelet (225) preambulumbekezdésében levont ideiglenes következtetéssel ellentétben Brazíliában az INSS és az FGTS felé teljesített fizetési kötelezettségeken kívül nem volt más lehetséges társadalombiztosítási járulék. A Bizottság megerősítette az állítás elutasítását.

(94) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte azt az állítását, hogy csak az INSS és az FGTS felé teljesített fizetési kötelezettségeket kell figyelembe venni a társadalombiztosítási járulék kiszámításakor. Ezzel az állítással a (93) preambulumbekezdés már foglalkozott.

(95) A Dingli előadta, hogy a munkaerőköltség kiszámításakor csak a munkáltató által a termeléssel kapcsolatos személyi állomány után fizetett társadalombiztosítási járulékokat kellene figyelembe venni, a termelésen kívüli személyi állomány után fizetett társadalombiztosítási járulékokat pedig le kellene vonni. A hozzájárulás felosztásának a termeléssel kapcsolatos és a termelésen kívüli személyi állomány teljes keresete közötti arányon kellene alapulnia.

(96) A Bizottság megállapította, hogy a Dingli érve megalapozott, mivel csak a vizsgált termék előállításával kapcsolatos költségeket lehet figyelembe venni a munkaerőköltségek referenciaértékének kiszámításakor, és ennek megfelelően újraszámította a társadalombiztosítási járulékok összegét.

(97) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy bár a Bizottság a (96) preambulumbekezdésben foglaltak szerint elfogadta az állítást, a társadalombiztosítási járulékok összegének újraszámítása ezt nem tükrözte.

([23]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([24]) Pesquisa Industrial Annual munkaügyi statisztikai táblázat https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.
([25]) Ugyanott.
([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel a társadalombiztosítási járulékokat az ideiglenes intézkedések közzétételét követően újraszámította. A Bizottság kiszámította a hozzájárulások értékét, és elosztotta azt a termelésben foglalkoztatottak számával, ténylegesen figyelmen kívül hagyva a termelésben részt nem vevő személyeket.

(99) A Dingli rámutatott arra, hogy a brazil realban (a továbbiakban: BRL) kifejezett óránkénti munkaerőköltség kínai jüanra (a továbbiakban: CNY) történő átszámításakor a Bizottság nem a 2021. évi átváltási árfolyamot alkalmazta. Az ideiglenes számításokban a BRL euróra (a továbbiakban: EUR) történő átszámításához használt átváltási árfolyam a 2022. évre vonatkozik; az EUR CNY-re történő átszámításához használt átváltási árfolyam a vizsgálati időszakra vonatkozik. A végleges szakaszban a Bizottság a vizsgálati időszakban érvényes óránkénti munkaerőköltségek kiszámításához a 2023. évi munkaerőköltség-indexet alkalmazta a 2022. évre vonatkozóan rendelkezésre álló legfrissebb adatokra. Majd az így kapott munkaerőköltséget a vizsgálati időszakban érvényes átváltási árfolyamokkal átszámította CNY-re.

(100) A Bizottság elutasította azt az állítást, hogy a 2021. évi átváltási árfolyamot kellene alkalmaznia, mivel az a 2022. évi adatok felhasználása miatt tárgytalanná vált a végleges szakaszban.

(101) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy a Bizottság kétszer vette figyelembe az inflációt, mivel a 2022. évi brazil munkaerőköltségeket a 2023. évi adatokhoz igazította, majd azokat a vizsgálati időszak alatt alkalmazandó átváltási árfolyammal átszámította jüanra. A Dingli azt állította, hogy vagy a vizsgálati időszak átváltási árfolyamait kell alkalmazni kiigazítás nélkül, vagy ha kiigazításra kerül sor, akkor a 2022. évi átváltási árfolyamokat kell alkalmazni.

(102) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel a Dingli nem bizonyította, hogy a munkaerőköltség-index 2022 és 2023 közötti változása kizárólag az inflációhoz kapcsolódott. A brazil munkaerőköltség-index nem a keresetek értékének változását mutatja, hanem a munkaerő foglalkoztatásának óránkénti teljes költségét, amelyet az infláción kívül más tényezők is befolyásolhatnak. Továbbá a 2022. évi index párhuzamos kiigazítása és a vizsgálati időszakban érvényes átváltási árfolyam alkalmazása ezért nem eredményezett kétszeres elszámolást. Éppen ellenkezőleg, a kiigazítások biztosították, hogy a referenciaérték tükrözze a rendelkezésre álló információk alapján a vizsgálati időszakban fizetendő munkaerőköltséget.

(103) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME azt állította, hogy a Bizottság tévesen használta a fogyasztói árindexet arra, hogy a 2022. évi munkaerőköltséget a vizsgálati időszak munkaerőköltségéhez igazítsa. A CCCME szerint az átlagjövedelem-index alkalmazása megfelelőbb lenne.

(104) A Bizottság az Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística ([27]) (IBGE) statisztikáiból származó, a vizsgálati időszakban érvényes átlagos nemzeti fogyasztói árat használta a munkaerőköltségek indexálásához. A CCCME nem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy ez a módszer miért nem pontos. Ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(105) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME azt állította, hogy az éves munkaórák kiszámításának módszere helytelen volt. A Bizottság ahelyett, hogy az ILOSTAT-tól beszerzett, a 28. gazdasági tevékenységi kategóriához (gép, gépi berendezés gyártása) kapcsolódó, ténylegesen ledolgozott átlagos heti óraszámot megszorozta volna az adott naptári év heteinek teljes számával, először kiszámította a napi munkaidőt úgy, hogy a heti óraszámot elosztotta heti öt munkanappal, majd az így kiszámított napi munkaidőt megszorozta az állítólagos évi 220 rendelkezésre álló munkanappal.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/.

(106) A Bizottság az érdekelt felek rendelkezésére bocsátott számításokra hivatkozott, amelyek részletesen bemutatták a munkaerőköltségre vonatkozó referenciaérték kiszámításának módját. Konkrétan, a Bizottság a 30 főnél több alkalmazottat foglalkoztató vállalatok alkalmazottankénti teljes éves munkaerőköltségét alkalmazta, és azt a vizsgálati időszak átlagához viszonyítva kiigazította a 2022. évi nemzeti fogyasztói árindex átlagával. A Bizottság az ILO statisztikáit használta fel ahhoz, hogy kiszámítsa az ágazatban Brazíliában 2022-ben ledolgozott átlagos heti munkaidőt (ISIC 2. szint, 28. tevékenység). A termeléshez kapcsolódó, alkalmazottankénti átlagos éves költséget (indexált) elosztotta az említett átlagos heti munkaidővel, és így megkapta a munkaerőköltség értékét. Ennek alapján és további konkrét észrevételek hiányában a Bizottság elutasította ezt az állítást. A fentiek alapján a Bizottság 70,60 CNY-ban határozta meg óránkénti munkaerőköltséget a reprezentatív országban.

3.2.3.4. Villamos energia és földgáz

(107) A CCCME és a Dingli ismét előterjesztette azt az állítást, hogy a Bizottságnak 17,5 %-os héát kell levonnia a villamos energia és a gáz költségéből, és a Bizottság közelmúltbeli gyakorlatára hivatkozott, ahol elfogadta ezt az állítást.

(108) A Bizottság elfogadta az állítást, és levonta a héa összegét a villamos energia és a földgáz költségéből, mivel megállapította, hogy a brazil vállalatok adójóváírásra jogosultak az ipari termeléshez felhasznált villamos energiára és gázra kivetett ICMS ([28]) tekintetében.

(109) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CMAE azt állította, hogy a Bizottságnak a Madal Palfinger székhelye szerinti Rio Grande do Sul államban a gázra és a villamos energiára alkalmazandó ICMS-kulcsokat kellene alkalmaznia.

(110) A Bizottság megállapította, hogy minden áru a származási helyének megfelelően saját ICMS-kulccsal rendelkezik, amikor Brazílián belül egy másik államba szállítják. A Rio Grande do Sul államban a nemzeti hálózatból vételezett gázra és villamos energiára alkalmazandó ICMS-kulcsok ezért nem tekinthetők relevánsnak e termelési tényezők szempontjából. Emellett azok a bizonyítékok, amelyeket a CMAE nyújtott be azon állítás alátámasztására, hogy a villamos energiára vonatkozó ICMS 17 % volt, azt mutatják, hogy 2024-ben ez a kulcs nem terjedt ki az ipari felhasználásra szánt villamos energiára ([29]). A Bizottság ezért Brazília egészére vonatkozóan 17,5 %-os átlagos ICMS-kulcsot alkalmazott mind a villamos energia, mind a gáz esetében, ami pontosnak bizonyult. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(111) Ennek alapján a Bizottság az ipari felhasználásra szánt villamos energia árát 0,89 CNY/kWh-ban, az ipari felhasználásra szánt gáz árát pedig 0,452 CNY/kWh-ban határozta meg a reprezentatív országban.

3.2.3.5. Gyártási általános költségek, SGA-költségek, nyereség és értékcsökkenés

(112) A CCCME ismét előterjesztette azt az állítást, hogy a „jelenérték-korrekciót", amelyet töröltek a Madal Palfinger pénzügyi kiadásaiból, mivel megállapítható, hogy az nem a szokásos üzletmenet során merült fel, a pénzügyi bevételek esetében is törölni kell. A CCCME hibásnak ítélte ezt az aszimmetrikus elbánást. A Bizottság elfogadta ezt az állítást.

(113) A Dingli ismét előterjesztette azt az állítást, hogy mivel a kínai gyártók exportárát gyártelepi szinten állapították meg, tekintettel arra, hogy a Bizottság könnyen elérhető adatokkal rendelkezik a szállítási költségekre, a szállítási biztosításra és a jutalékokra vonatkozóan, ezeket ki kell vonni a Madal Palfinger SGA-költségeiből annak biztosítása érdekében, hogy a számtanilag képzett rendes értéket ennek megfelelően, gyártelepi szinten határozzák meg. A Dingli előadta, hogy az árak gyártelepi szinten történő összehasonlítására vonatkozó kötelezettség független a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (245) preambulumbekezdésében foglalt állításától, amely szerint nem rendelkezett elegendő információval a szállítással, a szállítási biztosítással és a jutalékokkal kapcsolatos bevételek és költségek meghatározásához, hogy megkülönböztesse az exporttal és a belföldi értékesítéssel kapcsolatos költségeket.

([28]) Az ICMS az *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações* rövidítése. Ez egy, az értékesítésre és szolgáltatásokra kivetett adó, amely az áruk mozgására, a szállításra, a kommunikációs szolgáltatásokra és más általános termékértékesítésre alkalmazandó. Az adót olyan magánszemélyek és jogi személyek fizetik, akik bármilyen árut értékesítenek; akik termékeket importálnak; akik a vámhatóságok által lefoglalt árukat szereznek be, illetve azok, akik külföldről szereznek be kőolajtermékeket.

([29]) ICMS RS 2024 - Tabela atualizada - Tax Group - Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, i**ndustrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/.

(114) Ezen állítás nyomán a Bizottság a Madal Palfinger 2023. évi pénzügyi kimutatásához fűzött a 17. megjegyzésben egyedi értékeket határozott meg a fuvarköltségekre és a jutalékokra vonatkozóan ([30]). A rendes érték gyártelepi szintjének megállapításához a Bizottság az SGA-költségek kiszámításához használt értékesítési költségből levonta a fuvarköltségeket és a jutalékokat.

(115) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CMAE azt állította, hogy a rendes érték képzésekor a szállítási és jutalékköltségeket nem kellene levonni az SGA-költségek meghatározásához használt értékesítési költségekből.

(116) A Bizottság nem találta megalapozottnak ezt az állítást, és nem változtatott a (113) preambulumbekezdésben foglalt következtetésen. A Madal Palfinger értékesítési költségei tartalmaztak egy, a fuvarozási és jutalékköltségeket fedező összeget, amelyet le kellett vonni annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság egy gyártelepi exportárat hasonlítson össze egy gyártelepi számtanilag képzett rendes értékkel. A Bizottság elutasította ezt az állítást.

(117) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CMAE azt állította, hogy ha a Bizottság úgy dönt, hogy kizárja az inputok szállítási költségeit, akkor az értékesített áruk költségét is ki kell igazítania az SGA-költségek kiszámításához, mégpedig oly módon, hogy a Madal Palfinger által bejelentett „Értékesített áruk és szolgáltatások költségéből" kivonja az exportáló gyártók nyersanyag- és inputbeszerzéshez kapcsolódó szállítási költségének összegét.

(118) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel – a (115) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a számtanilag képzett rendes értéket gyártelepi szinten hasonlította össze az exportárral. A gyártelepi rendes érték képzésekor – mivel annak a gyárkapunál fennálló költségeket kell mutatnia – a vizsgált termék szállítással kapcsolatos költségeit nem lehet figyelembe venni. Ezenkívül a CMAE nem támasztotta alá bizonyítékokkal, hogy a szállítási költségek is az inputokhoz kapcsolódtak. Valójában a vizsgált termék gyártásához felhasznált nyersanyag szállítási költsége valódi költségtétel, amelyet a rendes érték képzésekor figyelembe kell venni, és amely rendszerint az inputok költségéhez kapcsolódik, és a jelentésekben nem szerepel külön.

(119) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CMAE azt állította, hogy mivel a Madal Palfinger pénzügyi kimutatásai nem tették lehetővé a belföldi és az exportértékesítések közötti különbségtételt, a szállítási költséget és a jutalékot nem kell levonni az SGA-költségekből.

(120) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel a rendes értéket gyártelepi szinten kellett megállapítani, így ezeket a költségeket le kellett vonni a reprezentatív országbeli SGA-költségek és nyereség megállapításához, függetlenül az értékesített áruk rendeltetési helyétől.

(121) A CCCME előadta, hogy a fogyóeszközök és az általános költségek torzulásmentes értékének extrapolálásához a Bizottságnak nem szabad a fogyóeszközöknek a nyersanyagok összköltségéhez viszonyított számított százalékos arányát, valamint az általános gyártási költségeknek a kínai exportáló gyártóknál ténylegesen felmerült gyártási költségekhez viszonyított százalékos arányát alkalmaznia. A CCCME tovább azt állította, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor a kínai exportáló gyártók által a nyersanyagok beszerzésével kapcsolatban viselt tényleges fuvarozási költséget az egyes nyersanyagok tényleges költségének százalékában fejezte ki, majd a torzulásmentes fuvarozási költség megállapítása érdekében ezt a százalékot alkalmazta az érintett nyersanyagok torzulásmentes költségére. A CCCME megkérdőjelezte e módszer alkalmazásának eredményét, azzal érvelve, hogy az elkerülhetetlenül torzított referenciaértékhez vezet, mivel azt az állítólagosan torzított nyersanyagköltségek vagy közvetlen költségek százalékában fejezik ki. A Bizottságnak vagy meg kell határoznia – a többi input nyersanyagtól elkülönítve – a fogyóeszközök, az általános gyártási költségek és a fuvarozási költségek referenciaértékét, vagy el kell fogadnia a kínai exportáló gyártók tényleges fogyóeszköz-költségeit, általános gyártási költségeit és fuvarozási költségeit.

(122) A CCCME megkérdőjelezte a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (237) preambulumbekezdésében foglalt érvét, amely szerint az általános gyártási költségek százalékos arányának az együttműködő exportáló gyártók által viselt gyártási költségek százalékos arányában kifejezett általános költségek alapján kiszámított torzulásmentes gyártási költségekhez való hozzáadása pontosabb eredményekhez vezet, mint a Madal Palfinger pénzügyi kimutatásaiból kinyert általános költségek értéke. A CCCME hozzátette, hogy ugyanez vonatkozik az SGA-költségekre és a nyereségre is, és a Bizottságnak ugyanígy kell kiszámítania a mintában szereplő exportáló gyártók SGA-költségeinek és nyereségének torzulásmentes összegét, ahelyett, hogy a Madal Palfinger pénzügyi adataira támaszkodna.

([30]) Lásd a 26. lábjegyzetet.

(123) A Bizottság a (82) preambulumbekezdésben megjegyezte, hogy az exportáló gyártók által bejelentett, elhanyagolható értékű költségtételeket a fogyóeszközök kategóriájában együttesen vette figyelembe. Az általános költségeket az exportáló gyártók által az összes közvetlen költségre vonatkozóan bejelentett érték százalékában fejezte ki. A fuvarozási költségeket pedig a bejelentett nyersanyagköltség százalékában fejezte ki.

(124) A Bizottság elutasította azt a javaslatot, hogy az exportáló gyártók által bejelentett költséget kell használni a fogyóeszközök, az általános gyártási költségek és a szállítás tekintetében, mivel az alaprendelet ([31]) 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében a belföldi költségek kizárólag abban az esetben használhatók fel, ha egyértelműen megállapítható, hogy torzulásmentesek. Ez ebben az ügyben nem nyert megállapítást.

(125) A CCCME állítása nem tartalmazott olyan megalapozott érvet, amely alátámasztaná, hogy a Bizottságnak miért kellene eltérnie attól a bevett gyakorlattól, hogy a reprezentatív országban azonosított gyártóktól szerzi be a pénzügyi adatokat. Tekintettel arra, hogy az exportáló gyártók torzított gazdasági környezetben működnek, nem tekinthető úgy, hogy SGA-költségeik és nyereségük a szokásos működési feltételeket tükrözik. A Bizottság ezen az alapon elutasította ezt az állítást.

3.3. **Számítás**

3.3.1. *Rendes érték*

(126) A fentiek alapján a Bizottság – az ideiglenes rendelet (247)–(251) preambulumbekezdésében foglaltak szerint – az alaprendelet ([32]) 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban terméktípusonként megállapította a kereskedelem gyártelepi szintjén számított rendes értéket.

(127) Az előző preambulumbekezdésekben ismertetett módon megállapított előállítási költségekre a Bizottság a Madal Palfinger SGA-költségeit és nyereségét alkalmazta.

(128) Az értékesített áruk költségének százalékában kifejezett és a torzulásmentes előállítási költségekre alkalmazott SGA-költség 20,37 % volt. Az értékesített áruk költségének százalékában kifejezett, a torzulásmentes előállítási költségekre alkalmazott nyereség 7,62 % volt. A Bizottság ezeket az összegeket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében a kereskedelem gyártelepi szintjére nézve észszerűnek ítélte.

(129) Az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében a Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy részben a rendelkezésre álló tényeket alkalmazza a JLG rendes értékének képzéséhez, mivel az ellenőrző látogatás során nem tudta ellenőrizni, hogy a kitöltött kérdőívben található adatok a vállalat számviteli rendszeréből származnak-e. A JLG által adott további magyarázatokat és a beszámolóinak további helyszíni ellenőrzését követően a Bizottság megállapította, hogy a JLG kitöltött kérdőívében eredetileg benyújtott információk közvetlenül a vállalat számviteli rendszeréből származnak. E további vizsgálat fényében a Bizottság nem alkalmazta a rendelkezésre álló tényeket.

(130) A Sinoboom esetében – amint azt az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekezdése kifejti – az ellenőrző látogatás során felmerült egy, a saját termelésű és vásárolt szerkezeti elemek bejelentésével kapcsolatos kérdés. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Sinoboom által benyújtott, költségekre vonatkozó adatok nem tükrözik pontosan a ténylegesen felmerült költségeket.

(131) A Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (25) és (27) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes következtetéseit az alaprendelet ([33]) 18. cikkének egyes, a Sinoboom kitöltött kérdőívében nem ellenőrizhető adatokra történő részleges alkalmazásáról. Az alkalmazott módszert az ideiglenes rendelet (267) preambulumbekezdése tartalmazza.

3.3.2. *Exportár*

(132) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (252) preambulumbekezdése tartalmazza. A Bizottság az ideiglenes vámok kivetése utáni vállalatspecifikus tájékoztatásban részletesen ismertette ezt a számítást. E tekintetben egyetlen érdekelt fél sem vetett fel kérdéseket. Ezért az ideiglenes rendelet (252) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes ténymegállapítások megerősítést nyertek.

([31]) Lásd az 1. lábjegyzetet.
([32]) Ugyanott.
([33]) Ugyanott.

(133) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy a Magni Germany kitöltött kérdőívének ([34]) mellékleteként benyújtott transzferárazási jelentés alapján a Magni Germany által bejelentett nyereségszint szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított ügyleteket tükröz, ezért az exportár képzéséhez a Magni Germany által bejelentett haszonkulcsot kell alkalmazni.

(134) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel az azt alátámasztó transzferárazási jelentés a 2021. évre, nem pedig a vizsgálati időszakra vonatkozott. Emellett a jelentés a Magni vezetősége által megosztott információkon alapult, és a jelentést nem ellenőrizték. Ezenkívül a 2. cikk (9) bekezdése előírja, hogy exportár azon ár alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére. Ebben az esetben az árat ki kell igazítani az uniós határnál érvényes ár megállapítása érdekében, levonva egy független importőr nyereségét. A szóban forgó ügyben a Magni Germany nem minősült független importőrnek.

(135) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy 5 %-nál kisebb haszonkulcsot kellene alkalmazni, amikor a Magni Italy viszonteladás keretében értékesített a Magni Germany részére, mivel az előbbi nem vett részt az áruk vámkezelésében, raktározásában és szállításában. A Magni Germany maga látta el ezeket a feladatokat.

(136) A Bizottság elutasította ezt az állítást azzal az indokkal, hogy nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely lehetővé tenné a levonandó nyereségnek a kapcsolatban álló importőr által ténylegesen ellátott feladatok alapján történő differenciálását. Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a független importőrök hasonló esetekben alkalmazott haszonkulcsa alapján az 5 %-os nyereség észszerű becslés.

(137) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy a Magni Italy által független vevők részére végzett viszonteladások esetében, amelyek során a vevő végezte a vámkezelést, a Bizottságnak a Magni Italy és a vevő közötti értékesítési árra kell támaszkodnia a CIF-ár megállapításához.

(138) A Magni Italy független vevői által bejelentett CIF-értékre vonatkozó alátámasztó bizonyítékok hiányában a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(139) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dingli azt állította, hogy a Magni Germany-n keresztül a végfelhasználókkal lebonyolított ügyletek esetében alkalmazandó CIF-értéknek a Magni Germany által a vámhatóságoknak bejelentett értéken kell alapulnia. Az ügyben rendelkezésre álló információk elemzését követően a Bizottság elfogadta ezt az állítást, és ennek megfelelően kiigazította az exportárat és a dömpingkülönbözetet.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(140) A rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó részleteket az ideiglenes rendelet (253) és (263) preambulumbekezdése tartalmazza. A Bizottság az ideiglenes vámok kivetése utáni vállalatspecifikus tájékoztatásban részletesen ismertette ezt a számítást.

(141) A Dingli azt állította, hogy az 5 %-os haszonkulcs alkalmazása helyett a Bizottságnak a Dingli-csoportban hasonló műveleteket végző vállalatok észszerű haszonkulcsát kellett volna alkalmaznia. A Bizottság elutasította ezt az állítást azzal az indokkal, hogy a javasolt haszonkulcs az egymással kapcsolatban álló felek közötti ügyletekhez kapcsolódik, és arra nem lehet hagyatkozni.

(142) Ezért az ideiglenes rendelet (253) preambulumbekezdésében foglalt ideiglenes ténymegállapítások megerősítést nyertek.

3.3.4. *Kiigazítások*

(143) A Bizottság az ideiglenes rendelet (263) preambulumbekezdésében ideiglenesen elutasította azt az állítást, hogy a mobil személyemelők gyártásában és értékesítésében részt vevő különböző Terex-szervezetek egyetlen gazdasági egységként működnek.

([34]) A jelentés érzékeny minősítésű, és nem lehet rá hivatkozni, illetve nem lehet azt idézni.

(144) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően a Terex azt állította, hogy a mobil személyemelők EU-nak történő értékesítésében részt vevő kapcsolt vállalkozásai közös ellenőrzés alatt állnak, a Terex-csoport minden EU részére végzett termelését és értékesítését egy svájci székhelyű vállalat, a TGG irányítja, és a pénzügyi kockázatokat is a TGG viseli. A Terex egyetlen gazdasági egységként való kezelés iránti kérelmet nyújtott be a vállalatcsoport egésze tekintetében, amelyhez a Terex Changzhou, a TGG, valamint két Unióban letelepedett, vele kapcsolatban álló kereskedő, a Genie France és a Terex Italia tartozik.

(145) Emellett a Terex észrevételeket tett az ideiglenes rendelet (258)–(262) preambulumbekezdésében foglalt, az egyetlen gazdasági egység státuszra vonatkozó kérelmének ideiglenes elutasításához vezető indokokkal kapcsolatban.

(146) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Terex Changzhou és a TGG, valamint a TGG és a vele kapcsolatban álló két forgalmazó (Genie France és Terex Italia) sem alkot egyetlen gazdasági egységet, mivel szerződéseik a következőket tartalmazzák: haszonkulcs megfizetése, azt előíró rendelkezés, hogy a felek független vállalkozóként járnak el, a jogvita esetén alkalmazandó jogra és joghatóságra vonatkozó rendelkezés, valamint a felek közötti viszonyt „eladóként és vevőként” meghatározó rendelkezés.

(147) A Terex azt állította, hogy a Terex Changzhounak a szükséges előírásoknak meg nem felelő termékek esetében a TGG-nek fizetett visszatérítéssel kapcsolatos kötelezettsége és gyakorlata nagyon korlátozott, a különböző Terex-szervezetek közötti, külső elbírálás útján történő vitarendezés a standard szerződésminta használatának tudható be, és soha nem került rá sor, annak ellenére, hogy szerződéseikben megállapodtak egy piaci alapú összegről, a TGG és a Terex Changzhou közötti díjazás egy költségeket plusz árrést tartalmazó garantált díj, a TGG nem értékesít független szervezetek által gyártott mobil személyemelőket az EU-ban, és hogy a Terex Changzhou nem áll közvetlen szerződéses jogviszonyban a kapcsolt uniós értékesítő vállalatokkal, a Terex Italiával és a Genie France-szal.

(148) A Bizottság figyelembe vette a fenti (146) preambulumbekezdésben ismertetett magyarázatokat, azonban megállapította, hogy a Terex-csoport vállalatai közötti gazdasági egység fennállásának bizonyítása helyett inkább azt emelték ki, hogy a Terex Changzhou, a TGG, a Genie France és a Terex Italia egymással szoros kapcsolatban álló, ugyanazon csoporthoz tartozó vállalatok, amelyek több közös belső irányítási és számviteli protokollal rendelkeznek. Ezt azonban a Bizottság soha nem vitatta. Ezek a közös irányítási és számviteli protokollok nagyon is létezhetnek az ugyanazon csoporthoz tartozó, egymással kapcsolatban álló vállalatok között anélkül, hogy azok egyetlen gazdasági egységet alkotnának.

(149) A Terex azon állítása kapcsán, hogy visszatérítések ritkán fordulnak elő, illetve a Terex Changzhou és a TGG közötti gazdasági kapcsolatban nem létezik vitarendezés, a Bizottság megjegyezte, hogy e gyakorlat ellenére az említett szervezetek közötti szerződéses keret lehetővé teszi a visszatérítéseket (amelyek bár ritkák, de a vállalat saját bevallása szerint előfordulnak) és a vitarendezést, és rámutat arra, hogy kapcsolatuk eltér a gyártó és annak „értékesítési részlege” közötti kapcsolattól. A vonatkozó rendelkezések ugyanis azt mutatták, hogy a felek között hiányzik a szolidaritás.

(150) Azt az állítást illetően, hogy a vizsgálati időszak alatti gazdasági realitás azt mutatta, hogy a Terex Changzhou költségeket plusz árrést tartalmazó gyártási díjat kapott a TGG-től termékeiért a szervezetek közötti szerződésben említett piaci ár helyett, a Bizottság megállapította, hogy a garantált nyereség és az ebből eredő, az értékesítésben részt vevő különböző szervezetek közötti belső pénzügyi transzfer egy gazdasági egység nélküli partnerség jellemzője lehet. Emellett – a (146) preambulumbekezdésben foglaltak szerint – a szervezetek közötti szerződésben szereplő, rendszeresen újratárgyalt árak meglétét nem cáfolja a szervezetek közötti korábbi költség-plusz árképzési gyakorlat.

(151) A Bizottság ellenőrizte és elfogadta azt az érvet, hogy a TGG nem értékesít független szervezetek által gyártott mobil személyemelőket az EU-ban, azonban megjegyezte, hogy a Terex Changzhou által Kínában gyártott mobil személyemelők mellett a TGG a vele kapcsolatban álló vállalatok által Mexikóban, Olaszországban, az USA-ban és Indiában gyártott mobil személyemelőket is értékesít. A Bizottság szerint ez a csoporthoz tartozó, egymással kapcsolatban álló különböző vállalatok közötti nagyon szoros partnerségre utal, nem pedig olyan kapcsolatra, amelyben a TGG, a Genie France és a Terex Italia a Terex Changzhou kizárólagos „értékesítési részlegei”.

(152) Nem volt egyértelmű és megalapozott az az állítás, hogy a TGG és nem a Terex Changzhou áll közvetlen szerződéses jogviszonyban a kapcsolt uniós értékesítő vállalatokkal, a Terex Italiával és a Genie France-szal. Egyrészt a Terex azt állította, hogy mindezek a szervezetek egyetlen gazdasági egységet alkotnak, másrészt a Terex véleménye szerint a TGG, valamint a Terex Italia és a Genie France között fennálló szerződéses jogviszony nem bír jelentőséggel a közöttük fennálló gazdasági egység státuszának megállapítása szempontjából.

(153) A (147)–(151) preambulumbekezdésre tekintettel a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy a mobil személyemelők gyártásában és értékesítésében részt vevő különböző Terex-szervezetek egyetlen gazdasági egységként működnek.

(154) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Terex azt állította, hogy a Bizottságnak túl kell lépnie azokon az alakiságokon, amelyek jogilag különállóvá teszik az egymással kapcsolatban álló vállalkozásokat, és az egyetlen gazdasági egységként való kezelés iránti kérelem értékelésekor a kapcsolat „gazdasági realitását" kell figyelembe vennie.

(155) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A Bizottság elemezte a szervezetek közötti szerződéses rendelkezéseket, és arra a következtetésre jutott, hogy a szervezetek között nincs gazdasági szolidaritás. A szervezetek közötti szerződéses jogviszonyra vonatkozóan nem nyújtottak be további információkat. Ezenkívül nem terjesztettek elő bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban leírt kapcsolat pontatlan lenne. A Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a vonatkozó szerződések olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek nem állnak összhangban azzal az állítással, hogy a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő és a gyártó közötti kapcsolat gazdasági realitása egy gyártó és egy belső értékesítési részleg közötti kapcsolatot tükröz.

(156) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Terex megismételte a csoport tagjai közötti szerződésekben szereplő jótállási és vitarendezési rendelkezésekkel, a Terex-szervezetek közötti díjazással, valamint a Terex Changzhoutól eltérő Terex-gyártók által gyártott mobil személyemelők TGG általi értékesítésével kapcsolatos állításokat. A Terex a Terex Changzhou, valamint a Genie France és a Terex Italy közötti kapcsolatra vonatkozó korábbi beadványát is pontosította. A Terex minden egyes ponton azzal érvelt, hogy a Bizottságnak a szerződések részletei helyett a gazdasági realitásra kell támaszkodnia, amikor az egyetlen gazdasági egységre vonatkozó állításra gyakorolt hatásukat értékeli.

(157) A konkrét állításokkal a (148)–(151) preambulumbekezdés már foglalkozott. A különböző szervezetek közötti kapcsolat valós helyzetét a közöttük alkalmazandó szerződéses rendelkezések jellemezték. Ezenkívül nem terjesztettek elő bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban leírt kapcsolat pontatlan lenne. Ennek alapján a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(158) A JLG szintén benyújtott egy másik, több vállalat egyetlen gazdasági egységként való kezelése iránti kérelmet. A JLG azt állította, hogy a JLG Industries, Inc., a JLG EMEA, a JLG Tianjin és az EU-nak történő értékesítésben részt vevő, értékesítő és szolgáltató irodaként (a továbbiakban: SSO) működő uniós leányvállalatok ([35]) egyetlen gazdasági egységként működnek, mivel a mobil személyemelők EU-nak történő értékesítésében részt vevő JLG-leányvállalatok közös ellenőrzés alatt állnak, a JLG-csoport minden termelését és értékesítését a JLG Industries, Inc. irányítja az egyesült államokbeli székhelyéről, és a pénzügyi kockázatokat is a JLG Industries, Inc. viseli.

(159) A JLG Tianjin gyártja az (USA-ban található) JLG Industries részére értékesített mobil személyemelőket. Az uniós értékesítések esetében a JLG Industries viszonteladás keretében a Hollandiában található JLG EMEA részére értékesíti ezeket a mobil személyemelőket. Ez utóbbi vagy a végső független vevőknek, vagy a vele kapcsolatban álló kereskedőknek értékesít: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italia) és Plataformas Elevadoras (JLG Spain). A vállalat azt állította, hogy a mobil személyemelők gyártásában és értékesítésében részt vevő összes szervezet egyetlen gazdasági egységet alkot.

(160) A Bizottság megállapította, hogy a JLG EMEA és a JLG Industries közötti forgalmazási megállapodás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a közöttük fennálló gazdasági egység hiányát jelzik, például szerződéseik választottbírósági kikötéseket tartalmaznak, „és a szerződő felek jogosultak minden rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget igénybe venni, beleértve a bírósági jogorvoslati lehetőségeket is". A JLG EMEA jogosult arra, hogy a mobil személyemelők szerződés szerinti értékesítésével kapcsolatos forgalmazói feladatait önállóan és saját mérlegelési jogkörében lássa el, és gondoskodik arról, hogy vevői tudatában legyenek annak, hogy saját nevében működik és értékesít. A JLG EMEA forgalmazóként való kijelölése nem kizárólagos, és szerződése nem korlátozza a JLG Industries-t abban, hogy más forgalmazókat is kijelöljön az uniós piacra. A JLG EMEA egymással nem versengő szolgáltatásokat nyújthat harmadik felek részére saját vagy harmadik felek nevében.

([35]) JLG Sweden, JLG Spain, JLG Italy, JLG France, JLG Germany.

(161) Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy a JLG EMEA és az SSO-k közötti standard forgalmazási megállapodás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a szolidaritás és következésképpen a gazdasági egység fennállásának hiányát jelzik. Például a Netherlands Arbitration Institute választottbírósági szabályzatának megfelelően lefolytatandó választottbírósági eljárásra vonatkozó választottbírósági kikötés; a JLG EMEA által a forgalmazóknak ajánlott árjegyzék, lehetővé téve azonban más árak felszámítását is; vagy egy meghatározott százalékos díjazás, amelyre a forgalmazók a végső ártól függetlenül minden értékesítés után jogosultak.

(162) A Bizottság megállapította, hogy a közös ellenőrzésre, az értékesítések irányítására és a JLG Industries, Inc. által viselt pénzügyi kockázatra vonatkozó magyarázat azt mutatja, hogy szoros gazdasági partnerség áll fenn az érintett szervezetek között anélkül, hogy azok szükségszerűen egyetlen gazdasági egységet alkotnának. A JLG által leírt irányítás és ellenőrzés létezhet az ugyanazon csoporthoz tartozó, egymással kapcsolatban álló vállalatok között, amelyek kereskedőként, gyártóként és forgalmazóként előre meghatározott felelősségi körökkel rendelkeznek.

(163) A JLG azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet (258)–(262) preambulumbekezdésében szereplő érvek cáfolatai, amelyek a Terex egyetlen gazdasági egységként való kezelés iránti kérelmének elutasításához vezettek, nem alkalmazhatók a JLG-re.

(164) A Bizottság nem vizsgálta meg részletesen azt az állítást, hogy a Terex egyetlen gazdasági egységre vonatkozó állításának elutasításához vezető indokok nem alkalmazhatók a JLG-re. Amint azt a (159), (160) és (161) preambulumbekezdés részletesen ismerteti, a JLG kérelmének elutasítását alátámasztó érvek önállóak és vállalatspecifikusak.

(165) A fenti (159), (160) és (161) preambulumbekezdésre tekintettel a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy a mobil személyemelők gyártásában és értékesítésében részt vevő különböző JLG-szervezetek egyetlen gazdasági egységként működnek.

(166) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a JLG megismételte azt az állítását, hogy a JLG-csoport egyetlen gazdasági egységként működik. A JLG ragaszkodott a csoport működésén belüli „gazdasági realitáshoz”, és azzal érvelt, hogy a Bizottságnak figyelmen kívül kellene hagynia a csoporthoz tartozó különböző szervezetek közötti szerződéses rendelkezéseket.

(167) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A felek szabadon állapodtak meg a szerződéses rendelkezésekben. A JLG nem indokolta meg, hogy miért nem alkalmazzák őket. A Bizottság elemezte ezeket a szervezetek közötti szerződéses rendelkezéseket, és arra a következtetésre jutott, hogy a szervezetek között nincs gazdasági szolidaritás. A szervezetek közötti szerződéses jogviszonyra vonatkozóan nem nyújtottak be további információkat. Ezenkívül nem terjesztettek elő bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban leírt kapcsolat pontatlan lenne. A Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a vonatkozó szerződések olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek nem állnak összhangban azzal az állítással, hogy a gyártóval kapcsolatban álló kereskedő és a gyártó közötti kapcsolat gazdasági realitása egy gyártó és egy belső értékesítési részleg közötti kapcsolatot tükröz.

3.3.5. *Dömpingkülönbözetek*

(168) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %
Egyéb együttműködő vállalatok	48,1 %
Minden más vállalat	66,7 %

4. KÁR

4.1. Az elektromos vagy hibrid és hagyományos motorral rendelkező mobil személyemelők esetében a kár és az ok-okozati összefüggés külön elemzésével kapcsolatos állítás

(169) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME megismételte, hogy a vizsgálat során a kárt és az ok-okozati összefüggést külön kellett volna értékelni az elektromos vagy hibrid és hagyományos motorral rendelkező mobil személyemelők mint alcsoport vagy részpiaci szegmens esetében, mivel érvelése szerint ezek a mobil személyemelők a termékjellemzők, a végfelhasználás és a piaci megítélés terén mutatkozó alapvető különbségek miatt nem helyettesíthetők egymással. Azzal érvelt továbbá, hogy ennek elmulasztása esetén a Bizottság nem biztosítja a kárelemeknek az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírt objektív vizsgálatát. A CCCME az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az érvet anélkül, hogy állítását új elemmel támasztotta volna alá.

(170) Amint azt az ideiglenes rendelet 2.4.1. szakasza részletesen kifejti, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy mindkét kategória (hagyományos és elektromos vagy hibrid mobil személyemelők) ugyanazokkal az alapvető jellemzőkkel rendelkezik, ezért indokolt, hogy mindkét kategória a termékkör részét képezze, és értékelésük egy piaci szegmensként történjen. A két kategória közötti különbségek nem indokolták a kár és az ok-okozati összefüggés külön elemzését, mivel a termékek versenyben álltak. Amint azt a 2.4.1. szakasz kifejti, több, hagyományos motorral rendelkező mobil személyemelőt a jövőben fokozatosan felválthatnak az elektromos vagy hibrid mobil személyemelők, és nagyobb mértékben lesznek költéren használhatók. Ezért a mobil személyemelők e két kategóriájának felhasználási területe folyamatosan változik, ami a külön értékelés ellen szóló további érv. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a mobil személyemelők két kategóriája esetében nem indokolt külön értékelni a kárt és az ok-okozati összefüggést.

4.2. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(171) Az uniós gazdasági ágazat meghatározására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (273)–(275) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.3. Uniós felhasználás

(172) Az uniós felhasználásra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (276)–(278) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4. Az érintett országból érkező behozatal

4.4.1. *Az érintett országból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(173) Az érintett országból érkező behozatalra vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (279)–(281) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

4.4.2. *Az érintett országból érkező behozatalhoz tartozó importár: áralákínálás és árlenyomás*

(174) Az ideiglenes rendelet (286)–(288) preambulumbekezdésében a Bizottság részletesen ismertette az áralákínálás meghatározásának módszerét, és arra a következtetésre jutott, hogy a kínai behozatal alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak és lenyomta azokat.

(175) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a JLG azt állította, hogy a JLG EMEA tekintetében a Bizottság által a CIF-érték megállapításához használt módszer nem tette lehetővé a JLG uniós értékesítési árainak az uniós gazdasági ágazat áraival való tisztességes összehasonlítását. Mivel az EU-val kapcsolatos összes értékesítési tevékenységet kizárólag a JLG EMEA szervezte, a Bizottságnak nem lenne szabad levonnia a nyereségét és az SGA-költségeit az exportár képzésekor. A JLG továbbá azzal érvelt, hogy a JLG Tianjin által felszámított vállalatcsoporton belüli transzferár csak a gyártási költséget, az üzem általános költségeit és a (költségeken alapuló) 7 %-os haszonkulcsot fedezte, ami nem egyezett meg az uniós gazdasági ágazatnak a nyereségcél és az értékesítési árak százalékában kifejezett tényleges SGA-költségek alapján megállapított irányárával.

(176) A Bizottság elutasította ezt az érvet, mivel a szokásos piaci áron alapuló, megbízható importár megállapításához ezt az árat úgy kell képezni, hogy kiindulópontként a kapcsolatban álló importőr által az első független vevőnek felszámított viszonteladói árat kell használni. E rekonstrukció végrehajtásához az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében foglalt, az exportár képzésére vonatkozó szabályok a megfelelőek, amelyeket analógia útján kell alkalmazni. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése arra kötelezi a vizsgálatot végző hatóságot, hogy az importálás és a viszonteladás között felmerülő összes költségen, valamint a felhalmozódó nyereségen végrehajtott kiigazításokkal állapítsa meg a megbízható exportárat az uniós határnál. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazása lehetővé teszi egy olyan ár meghatározását, amely teljes mértékben összehasonlítható a független vevők részére történő értékesítések vizsgálatakor felhasznált árral, emellett összehasonlítható az uniós gazdasági ágazat értékesítési árával is.

(177) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Terex azt állította, hogy a TGG tekintetében a Bizottságnak nem lenne szabad levonnia a nyereséget és az SGA-költségeket az exportár képzésekor, hogy lehetővé váljon a Terex uniós értékesítési árának és az uniós gazdasági ágazat árának tisztességes összehasonlítása. A Terex Changzhou és a TGG közötti, vállalatcsoporton belüli transzferár csak a gyártási költségeket, az üzem általános költségeit és a nyereséget fedezte. Ez nem egyezett meg az uniós gazdasági ágazatnak a nyereségcél és az értékesítési árak százalékában kifejezett tényleges SGA-költségek alapján megállapított irányárával.

(178) A Bizottság elutasította ezt az érvet, mivel a szokásos piaci áron alapuló, megbízható importár megállapításához ezt az árat úgy kell képezni, hogy kiindulópontként a kapcsolatban álló importőr által az első független vevőnek felszámított viszonteladói árat kell használni. E rekonstrukció végrehajtásához a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében foglalt, az exportár képzésére vonatkozó szabályok a megfelelőek, amelyeket analógia útján kell alkalmazni. Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése arra kötelezi a vizsgálatot végző hatóságot, hogy az importálás és a viszonteladás között felmerülő összes költségen, valamint a felhalmozódó nyereségen végrehajtott kiigazításokkal állapítsa meg a megbízható exportárat az uniós határnál. A dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazása olyan árat eredményez, amely teljes mértékben összehasonlítható mind a független vevőknek történő értékesítések vizsgálatakor alkalmazott árral, mind pedig az uniós gazdasági ágazat értékesítési árával.

4.4.2.1. A kereskedelem szintje

(179) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos, a CCCME, a Sinoboom és a Dingli előadta, hogy az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásából nem derült ki, hogy az áralákínálás (és az áron aluli értékesítés) kiszámításakor a Bizottság kiigazította-e az uniós gyártók árait abban az esetben, ha azok velük kapcsolatban álló szervezeteken keresztül értékesítettek, ahogyan azt a mintában szereplő kínai exportáló gyártók árai esetében tette.

(180) A Bizottság tisztázta, hogy ugyanazok a kiigazítások történtek mind a kínai exportáló gyártók, mind az uniós gyártók esetében, ezért a Bizottság az árakat azonos kereskedelmi szinten hasonlította össze.

4.4.2.2. Vámkiigazítás

(181) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos előadta, hogy a Bizottságnak nem kellett volna szisztematikusan kiigazítania az exportárat a vám 4,5 %-ával, mivel a 8428.90.90.20 TARIC-kód alá tartozó behozatal egyáltalán nem vámköteles. Azzal érvelt, hogy a kiigazítást csak vámköteles kivitel esetében kell elvégezni az együttműködő exportáló gyártók által benyújtott adatok alapján, és az információszolgáltatás elmaradása esetén az eljárás megindítását követő adatok alapján, meghatározva a vámköteles behozatalnak a nulla vámtételű behozatalhoz viszonyított arányát. A Bizottság elfogadta az állítást, és ennek megfelelően csökkentette az exportárat.

(182) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME előadta, hogy a Bizottságnak a vizsgálati időszakot követő időszak importadatai helyett a mintában szereplő egyes exportáló gyártók tényleges exportadataira kellene támaszkodnia. A Bizottság tisztázta, hogy a kiigazítás az exportáló gyártók vizsgálati időszakbeli tényleges adatain alapult, amelyek lehetővé tették annak megállapítását, hogy az exportértékesítések vámkötelesek voltak-e, vagy sem.

4.4.2.3. A termékek összehasonlíthatósága

(183) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Sinoboom és a panaszos észrevételeket nyújtott be a termékek besorolásával és összehasonlíthatóságával kapcsolatban.

(184) A Sinoboom az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatására és arra a tényre hivatkozott, hogy a kárkülönbözet kiszámításához a Bizottság termékkódokat vont össze, és ennek következtében jelentősen eltérő munkamagasságú darus emelőket hasonlított össze, ami állítólag a kárkülönbözet túlbecsléséhez vezetett.

(185) A Bizottság elfogadta az állítást, és elvégezte a termékkódok alapján történő összehasonlítást, majd ennek megfelelően kiigazította a számításokat. Ennek következtében a kárkülönbözet csökkent.

(186) A Sinoboom továbbá rámutatott arra, hogy ideiglenes dömpingkülönbözete magasabb volt, mint a többi exportáló gyártó különbözete. A Sinoboom szerint ezt a különbséget a Bizottság által az árak összehasonlításához és a kárkülönbözet elemzéséhez alkalmazott módszer okozhatta. A Sinoboom a termékkódok alá történő besorolásról adott tájékoztatásra hivatkozott, és azzal érvelt, hogy az érdekelt feleknek nem volt elegendő idejük arra, hogy észrevételeket tegyenek a termékkód szerinti összehasonlítással kapcsolatban, amelyet a felek mindössze egy nappal az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatos észrevételek megtételére nyitva álló határidő előtt nyújtottak be. Úgy ítélte meg, hogy szabálytalanságok állnak fenn a termékkódok alá történő, uniós gyártók által végzett besorolásban, és rámutatott azokra a terméktípusokra, amelyeket esetleg tévesen soroltak be, vagy amelyek esetében a terméktípusok leírása alapján nem tudta ellenőrizni a helyes besorolást.

(187) A CCCME észrevételeire reagálva a panaszos ezzel szemben úgy vélte, hogy az állítások megalapozatlanok, mivel a termékeket vagy helyesen sorolták be, vagy nem gyártották, illetve nem használták fel az összehasonlításhoz.

(188) A Bizottság ellenőrizte az állítólagos téves besorolásokat, és megállapította, hogy a mintában szereplő uniós gyártók egyike valóban helytelen termékkód alatt jelentette be a mobil személyemelők két típusát. A Bizottság ennek megfelelően helyesbítette a termékkódok alá történő besorolást.

(189) A Sinoboom azt is állította, hogy az uniós gyártók nem reprezentatív mennyiségben értékesíthettek egyes terméktípusokat, ami e termékek esetében mesterségesen magas árakhoz vezetett. Ha ez a helyzet, akkor a Bizottságnak át kell sorolnia a szóban forgó értékesítéseket, és azokat a legközelebbi olyan termékkód alá kell besorolnia, amely tekintetében az uniós gyártók reprezentatív értékesítéssel rendelkeztek a vizsgálati időszakban.

(190) A Bizottság ellenőrizte és megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat által értékesített és a Sinoboom által értékesített ugyanazon terméktípusokkal összehasonlított terméktípusok nem nem reprezentatív mennyiségekhez kapcsolódnak. Ezért nem volt szükség a termékkódok átsorolására.

(191) A panaszos úgy vélte, hogy a JLG által bejelentett egyes terméktípusokat nyilvánvalóan tévesen sorolták be a kiválasztott darus emelők ipari vagy göröngyös terepen történő használatát, valamint egyes függőleges darukarok munkamagasságát tekintve.

(192) A végleges szakaszban az egymással kapcsolatban álló vállalatok ellenőrzése során a vállalatok beleegyeztek abba, hogy a Bizottság ezeket a termékeket a megfelelő termékkódok alá sorolja át.

4.4.2.4. Az importárakra és az árlenyomásra vonatkozó következtetés

(193) Az alákínálási (és alulértékesítési) különbözet kiszámítása során – a fentiekben és a 3.3.2. szakaszban kifejtettek szerint – tett kiigazításokat követően a Bizottság az alákínálási különbözet súlyozott átlagát 11,9 %-ban állapította meg.

(194) Az áralákínálás mellett a mintában szereplő exportáló gyártónkénti alulértékesítési különbözetek is jelentősek maradtak. Ennek alapján a Bizottság fenntartotta a (288) preambulumbekezdésben foglalt következtetését, amely szerint a kínai behozatal jelentősen lenyomta az uniós gazdasági ágazat árait, amelynek a vizsgálati időszakban a költségek alatt kellett értékesítenie.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

(195) Az ideiglenes rendeletben (4.5. szakasz) a Bizottság részletesen ismertette az uniós gazdasági ágazat makrogazdasági és mikrogazdasági mutatóit a figyelembe vett időszakban. A Bizottság az ideiglenes rendelet (320) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

(196) A Bizottsághoz nem érkezett észrevétel a makrogazdasági és mikrogazdasági mutatók szintjével kapcsolatban. A mutatók szintjére vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (289)–(316) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

4.5.1. *A kárra vonatkozó következtetés*

(197) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME, a kínai kormány és a panaszos észrevételeket tett a Bizottságnak a kármutatók és a kár értékelése alapján levont következtetéseivel kapcsolatban.

(198) A CCCME úgy ítélte meg, hogy a kármutatók azt mutatják, hogy a mobil személyemelőkkel foglalkozó uniós gazdasági ágazat növekszik, és nincs egyértelmű bizonyíték az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárra. A termelés 100 %-os növekedésére, a kapacitáskihasználás 88 %-os növekedésére és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének 62 %-os növekedésére hivatkozott. Azzal is érvelt, hogy a 16 %-os áremelkedés magasabb volt, mint a 14 %-os költségnövekedés. Ezenkívül azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazatban a foglalkoztatás 40 %-kal, a termelékenység 43 %-kal nőtt, a termelési zárókészlet pedig 35 %-kal csökkent. A CCCME az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte hasonló érveit, és azt állította, hogy az érdekelt felekkel közölt, kármutatókra vonatkozó adatok nem adnak meggyőző képet az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszakban ért jelentős kárról. Az állítást azonban nem támasztotta alá új elemekkel.

(199) A CCCME rámutatott továbbá a Manitou pénzügyi kimutatásaira, amelyek Észak-Európában és Dél-Európában a nyereség és az értékesítés jelentős növekedését mutatták ([36]), valamint két cikkre, amelyek megemlítik, hogy a Haulotte növelte értékesítéseit ([37]). Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME hozzátette, hogy a Manitou pénzügyi kimutatásai egy olyan „*termékdivízióra*" hivatkoznak, amely magában foglalja a mobil személyemelőket, és amely a kimutatások szerint „*teljes mértékben kihasználta az áremelkedések hatását, amelyek 2023-ban 13 %-kal járultak hozzá az értékesítés növekedéséhez*". Emellett azzal érvelt, hogy a kimutatások azt is megemlítették, hogy „*[v]alamennyi piac és üzleti ágazat rendkívül erősen fellendült*" ([38]).

(200) A kínai kormány szintén az uniós gyártók termelési kapacitásának, termelési volumenének, értékesítési volumenének, alkalmazotti létszámának, értékesítési árának és egyéb mutatóinak növekedésére hivatkozott. Azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének visszaesését előidéző valódi okokat.

(201) A panaszos ezzel szemben úgy vélte, hogy normális az, hogy még egy kárt szenvedett gazdasági ágazat is növeli bizonyos mértékben a termelési és az értékesítési volument, mivel a 122 %-kal növekvő felhasználás mellett a stagnálás vagy csökkenés valószínűtlenné tette volna az ágazat túlélését. Azzal érvelt, hogy ennek megfelelően figyelembe kell venni a jelentős piaci fellendülést.

(202) A panaszos azt is hangsúlyozta, hogy a Kínából érkező behozatal 2020 és a vizsgálati időszak között több mint 226 %-kal nőtt, ami több, mint a felhasználás növekedése, a piaci részesedés pedig 47 %-kal nőtt, ami jól mutatja a kínai behozatal agresszív és gyors megjelenését az uniós piacon. Ezért annak ellenére, hogy az uniós gazdasági ágazat termelése 2020 és a vizsgálati időszak között nőtt, helyzete mindvégig hátrányos maradt. A panaszos továbbá azzal érvelt, hogy ennek oka az volt, hogy a 2020-as évet befolyásolta a pandémiás helyzet, és a termelés 2020-ban alacsony volt. Az ezt követő termelésnövekedés jóval elmaradt a felhasználás növekedésétől, ami azt jelentette, hogy az uniós gazdasági ágazat nem tudott a piaci keresletnek megfelelően termelni és értékesíteni. A panaszos azt is hangsúlyozta, hogy a foglalkoztatás a költségek csökkentésének szükségessége miatt a termelésnél kisebb mértékben nőtt.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com), megtekinthető a következő internetcímen: https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Record start for Haulotte | Vertikal.net; https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) A Manitou-csoport 2023. évi éves jelentése, megtekinthető a következő internetcímen: https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, 28. oldal.

(203) A panaszos azzal is érvelt, hogy a CCCME által hivatkozott pénzügyi kimutatások a Manitou teljes üzleti tevékenységére vonatkoznak, míg az érintett termék a tevékenységeinek csupán 11,6 %-át tette ki 2023-ban. Azt is állította, hogy a Haulotte megnövekedett eladásait megemlítő cikkben az is szerepelt, hogy a Haulotte nem tudta kifizetni tartozásait, nem volt képes fedezeti szinten meghatározni az árakat, és a Haulotte pénzügyi és értékesítési problémáit a kínai gyártók okozták.

(204) Emellett az uniós gazdasági ágazat hangsúlyozta, hogy a 2022-es év példátlanul drámai év volt az uniós kár szempontjából, és hogy a 2023. évi kisebb javulás nem bizonyítja, hogy az ágazatot már nem érte kár.

(205) A Bizottság értékelte a különböző felek állításait. Úgy ítélte meg, hogy a CCCME és a kínai kormány állításával ellentétben az a tény, hogy néhány mutató, mint például az uniós gazdasági ágazat termelése, kapacitáskihasználása, értékesítési volumene, árai és foglalkoztatási szintje a figyelembe vett időszak alatt pozitív tendenciát mutatott, önmagában nem értelmezhető úgy, hogy az egy jó állapotban lévő, növekvő gazdasági ágazat jele. A Bizottság az ideiglenes rendelet (318) preambulumbekezdésére hivatkozott, amelyben kifejtette, hogy az uniós gazdasági ágazat valamennyi mutatóját – csakúgy, mint sok más iparágét – érintette a 2020. évi pandémiás helyzet. Az uniós gazdasági ágazat termelése, kapacitáskihasználása, értékesítése és foglalkoztatási szintje tehát 2020-ban kivételesen alacsony volt, ezért – mivel 2020 volt a referenciaév – növekedést mutatott.

(206) A fentieket alátámasztandó a világjárvány előtt, 2019-ben az uniós gazdasági ágazat termelési volumene és termelési kapacitása magasabb volt, mint 2020-ban, és hasonló szinten volt, mint a vizsgálati időszakban. Az uniós gazdasági ágazat termelése 2019-ben 34 669 egységet tett ki, szemben a vizsgálati időszakban mért 35 402 egységgel, az uniós gazdasági ágazat 2019. évi értékesítése pedig
27 765 egységet tett ki, szemben a vizsgálati időszakban mért 23 794 egységgel. Ez utóbbi 14 %-os csökkenést jelentett 2019 és a vizsgálati időszak között. Hasonlóképpen, 2019 és a vizsgálati időszak között a foglalkoztatás 7 %-kal csökkent.

(207) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy egyes mutatók 2020 és a vizsgálati időszak között növekedést mutattak, nem egy egészséges, növekvő gazdasági ágazat, hanem inkább a Covid előtti szintre való visszatérés jele volt, különösen egy olyan piacon, ahol a felhasználás 2020 és a vizsgálati időszak között 122 %-kal nőtt, azaz a 2020. évi 28 481 egységről 63 086 egységre a vizsgálati időszakban. Rendes piaci feltételek mellett az uniós gazdasági ágazat értékesítése a növekvő felhasználással párhuzamosan növekedne. 2020 és a vizsgálati időszak között azonban nem ez volt a helyzet, az értékesítés csak 62 %-kal nőtt a felhasználás 122 %-os növekedéséhez képest. Bár a foglalkoztatási szint 2020 és a vizsgálati időszak között 40 %-kal nőtt, 60 %-kal alacsonyabb volt, mint a termelés növekedése, amely ugyanebben az időszakban 100 %-kal nőtt.

(208) A Bizottság emlékeztetett továbbá arra, hogy az uniós gazdasági ágazat 2020 és a vizsgálati időszak között jelentős veszteségeket szenvedett el. Bár a veszteségek 2022 és a vizsgálati időszak között csökkentek, az ágazat továbbra is veszteséges helyzetben volt, míg a mobil személyemelők fellendülő piacán rendes piaci feltételek mellett vissza kellett volna térnie a nyereséges helyzethez.

(209) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a Manitou-csoport pénzügyi kimutatásai a Manitou-csoport valamennyi tevékenységét lefedik, amelyeknek a mobil személyemelők csak kis részét teszik ki, és nem kifejezetten a mobil személyemelők értékesítésére vonatkoznak. A Bizottság a mintában szereplő minden uniós gyártó esetében értékelte és ellenőrizte a vizsgálati időszakra vonatkozó, kifejezetten a mobil személyemelőkkel kapcsolatos összes adatot. Ezért a Manitou pénzügyi kimutatásaiban szereplő ilyen típusú állítások nem voltak relevánsak azon gazdasági mutatók értékelése szempontjából, amelyeket a Bizottság az érintett termékkel és kifejezetten a vizsgálati időszakkal (amely nem esett egybe a vállalat pénzügyi évével) kapcsolatban ellenőrzött és értékelt. Ezért e kimutatásokból nem lehet következtetéseket levonni az érintett termékre vonatkozóan. Ugyanez vonatkozott a Haulotte-csoporttal kapcsolatban nyújtott információkra is. A Bizottság ténymegállapításait a két vállalattól származó ellenőrzött adatokra alapozta, amelyek a figyelembe vett időszakban fennálló, kizárólag a mobil személyemelők gyártásával és értékesítésével kapcsolatos gazdasági helyzetet tükrözték.

(210) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME azzal is érvelt, hogy a Bizottság 2019. évi mutatókra való hivatkozása csak a makrogazdasági mutatókra vonatkozik, a mikrogazdasági adatokra nem, ezért egyértelmű következetlenség áll fenn a kár értékelésének időszakát illetően. Ezért véleménye szerint nem zárható ki, hogy egy ellentmondásos figyelembe vett időszakra vonatkozó kármutatók elemzése a károkozásról alkotott torz képet eredményezne. A CCCME előadta továbbá, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a vizsgálati időszakhoz közeli időszakot, mivel ez az értékelés tükrözné a legpontosabban, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte-e a vizsgálati időszakban, valamint azért is, mivel a dömpinget, az áralákínálást és az áron aluli értékesítést csak a vizsgálati időszakra állapította meg.

(211) Az a tény azonban, hogy a Bizottság az uniós gazdasági ágazat 2019. évi helyzetére hivatkozott, nem jelentette a figyelembe vett időszak meghosszabbítását, és azt sem jelentette, hogy Bizottság a mikrogazdasági és makrogazdasági mutatók értékeléséhez más időszakot alkalmazott. A 2019. évi helyzetre való hivatkozás a vizsgálati időszakban és a figyelembe vett időszakban fennálló helyzetre vonatkozó következtetések alátámasztása érdekében került beillesztésre, különös tekintettel arra, hogy az elemzéshez referenciának tekintett 2020-as évet befolyásolta a pandémiás helyzet. A vizsgálati időszak és a figyelembe vett időszak, amely alapján a Bizottság levonta a következtetéseket, változatlan maradt (lásd az 1.7. szakaszt). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(212) Tekintettel az uniós gazdasági ágazat által a figyelembe vett időszak alatt elszenvedett jelentős veszteségekre, a piaci részesedés jelentős csökkenésére (körülbelül 14 százalékpont), valamint az egyéb pénzügyi mutatók – például a pénzforgalom, a beruházások és a beruházások megtérülése – romlására (lásd az ideiglenes rendelet (313) preambulumbekezdését), nem tekinthető úgy, hogy a mobil személyemelőkkel foglalkozó uniós gazdasági ágazat egészséges ágazat lenne.

(213) Ezért a Bizottság fenntartotta azt a következtetést, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

5.1. A dömpingelt behozatal hatásai

(214) Az ideiglenes rendelet (323) preambulumbekezdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt az érintett termék Kínából érkező dömpingelt behozatala okozta.

(215) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME, a kínai kormány és a panaszos észrevételeket nyújtott be a következtetéssel kapcsolatban.

(216) A CCCME azzal érvelt, hogy a pandémiás helyzet által érintett 2020-as évet nem tekintve a kínai behozatal piaci részesedése meglehetősen stabil maradt, kisebb, 3 százalékpontos növekedéssel, míg az árszint közel 50 %-kal nőtt. Azt állította, hogy ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat mutatói növekedtek. A 2020-as évet mint a világjárvány által érintett rendkívüli évet kizárva az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a figyelembe vett időszak fennmaradó részében meglehetősen stabil maradt, kisebb, 2 százalékpontos csökkenéssel. Ugyanakkor a kínai behozatal piaci részesedése stabil volt, a hozzá tartozó importár pedig közel 50 %-kal nőtt.

(217) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a kínai behozatal piaci részesedése 2021 és a vizsgálati időszak között valóban csak 3 százalékponttal nőtt. Tekintettel azonban arra, hogy ugyanebben az időszakban a felhasználás jelentősen megnövekedett, abszolút értékben a piaci részesedés 3 százalékpontos növekedése azt jelentette, hogy a behozatal 104 %-kal, a 2021-ben importált 23 124 egységről a vizsgálati időszakban importált 33 946 egységre nőtt, ami jelentős mértékű volt. Emellett az a tény, hogy a kínai behozatal piaci részesedése tekintetében a legjelentősebb növekedés a figyelembe vett időszak elején következett be, nem pedig a végén, nem gyengítette az ok-okozati összefüggést, hanem inkább magyarázatot adott arra, hogy miért volt veszteséges az uniós gazdasági ágazat a teljes figyelembe vett időszak alatt.

(218) Ezenkívül a világjárvány előtti évhez képest 2019-ben a Kínából érkező behozatal volumene mintegy 8 800 egység volt. Ezért 2019 és a vizsgálati időszak között a Kínából érkező behozatal volumene 285 %-kal, a 2019. évben importált 8 800 egységről a vizsgálati időszakban importált 33 946 egységre nőtt, vagyis igen jelentős növekedést mutatott. Bár a kínai behozatalhoz tartozó importárak valóban emelkedtek, jóval elmaradtak az uniós gazdasági ágazat értékesítési áraitól.

(219) A jövedelmezőséget illetően a CCCME azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat a figyelembe vett időszak kezdete óta negatív nyereséget ért el. Úgy vélte, hogy azt az állítást, amely szerint az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzetét már a kínai behozatal 2018-ban kezdődött növekedése is befolyásolta, nem támasztotta alá bizonyíték, ezért az megalapozatlan.

(220) Az ideiglenes rendelet (281) preambulumbekezdésében említettek szerint a figyelembe vett időszak kezdetén, 2020-ban a Kínából érkező behozatal már jelentős volt, és több mint 10 000 egységet tett ki. A mintában szereplő kínai exportáló gyártók által szolgáltatott adatok szintén hasonló importvolument mutattak 2019-ben. Ez egyértelműen igazolta, hogy az uniós gazdasági ágazatra már 2018 óta hatással volt az alacsony árú behozatal.

(221) A CCCME továbbá úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat beruházásainak megtérülése ingadozó volt a figyelembe vett időszakban, mivel 2021-ben jelentősen, 35–40 %-ra emelkedett, majd 2022-ben negatívra esett vissza, mielőtt a vizsgálati időszakban némileg javult. Rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazat beruházásainak megtérülése abban az évben növekedett jelentősen, amikor a kínai behozatal is jelentősen nőtt, míg a beruházások megtérülésének visszaesése a vizsgálati időszakot megelőző évben következett be, amikor a kínai behozatal piaci részesedése meglehetősen stabil maradt. A CCCME ezért fenntartotta állítását, hogy nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ezt a gyenge teljesítményt a Kínából érkező behozatal növekedése okozta.

(222) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy 2020 és 2021 között nőtt a beruházások megtérülése – ami ugyanabban az évben következett be, mint a kínai behozatal jelentős növekedése – nem befolyásolja a Bizottság azon következtetését, hogy a dömpingelt kínai behozatal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, mivel a kínai behozatal hatása nem feltétlenül ugyanabban az évben tükröződik a beruházások megtérülésében, és azt hosszabb időszakon keresztül kell vizsgálni. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a beruházások megtérülésének alakulása az előző évek kínai behozatalának, valamint annak a következménye, hogy az uniós gazdasági ágazat ugyanebben az időszakban nem volt nyereséges. Összességében a beruházások megtérülése a figyelembe vett időszakban több mint 400 %-kal csökkent. Emellett – az ideiglenes rendelet (313) preambulumbekezdésében említettek szerint – az uniós gyártók beruházásainak szintje 2020 óta 64 %-kal csökkent, ami jelentős volt.

(223) A kínai kormány továbbá azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége 2022-höz képest jelentősen javult, és mintegy 10 százalékponttal nőtt. Azt állította, hogy ez azt mutatja, hogy nem a kínai importárak okozták az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének csökkenését.

(224) A Bizottság megismételte, hogy az a tény, hogy 2022 és a vizsgálati időszak között a veszteségek [(–15 %)–(–10 %)]-ról [(–5 %)–(0 %)]-ra javultak, nem tekinthető a fellendülés jelének. Az uniós gazdasági ágazat adatai szerint az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének 2022-es visszaesése a nyersanyagköltségek 25–30 %-os növekedésének, valamint annak tudható be, hogy a vállalatok a már letárgyalt megrendelések esetében nem tudtak árat emelni. Ezért a 2022. évi veszteségek rendkívül magasak voltak. A fent említettek szerint azonban az a tény, hogy 2022 és a vizsgálati időszak között a veszteségek később csökkentek, nem tekinthető a fellendülés jelének, mivel az uniós gazdasági ágazat továbbra is jelentős veszteségeket szenvedett el, amelyek főként az alacsony árú kínai behozatal okozta árlenyomásból adódtak. Ezért a Bizottság megítélése szerint ez az állítást megalapozatlan.

5.2. **Egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Magas előállítási költségek*

(225) A CCCME úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár oka a nyersanyagárak és más költségek, például a munkaerőköltségek növekedése volt.

(226) A kínai kormány azzal is érvelt, hogy az uniós vállalatok jövedelmezőségének 2022-es visszaesése nem magyarázható az importált termékek árával, különösen mivel az importált termékek ára nem ingadozott drasztikusan. A kínai kormány azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a vizsgálati időszak alatt folyamatosan emelkedő nyersanyagáraknak az uniós gyártók jövedelmezőségére gyakorolt kedvezőtlen hatását, és a kárt tévesen a kínai behozatalnak tulajdonította.

(227) A panaszos ezzel szemben azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszak alatt az árak globálisan és az uniós piacon egyaránt az egekbe szöktek a költségek növekedése miatt, és hogy az uniós gazdasági ágazat a kínai exportőrök által gyakorolt nyomás miatt nem tudta áthárítani a költségnövekedést a vevőire. Ugyanakkor úgy vélte, hogy a költségnövekedés önmagában nem okozna kárt a vállalatoknak, ha egyenlő versenyfeltételek lennének. A kínai dömpingelt behozatal által gyakorolt árnyomás lehetetlenné tette az uniós gyártók számára az árak megfelelő emelését, a meglévő szerződések újratárgyalását és a költségnövekedés fedezését. Ennek eredményeként az ágazat veszteséges volt.

(228) A Bizottság elemzésében figyelembe vette a folyamatosan emelkedő nyersanyagárak kedvezőtlen hatását, azonban arra a következtetésre jutott, hogy ez a növekedés nem gyengíti az ok-okozati összefüggést. Rendes piaci feltételek mellett a jövedelmezőség rövid ideig csökkenhet, amikor az ágazat a meglévő szerződések miatt nem lenne képes a költségnövekedéssel azonos mértékben emelni az árakat, de bizonyos idő elteltével a szerződéseket újra lehetne tárgyalni, hogy legalább a költségeket fedezzék, különösen egy fellendülő piacon, mint ebben az esetben. Tekintettel azonban arra, hogy a kínai behozatalhoz tartozó importárak a figyelembe vett időszak egészében jelentősen alacsonyabbak voltak az uniós áraknál, és mivel ugyanebben az időszakban a dömpingelt behozatal volumene jelentősen nőtt, az uniós gazdasági ágazat nem tudta a költségnövekedésnek megfelelően emelni az árakat. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a költségek növekedése nem gyengítheti a Kínából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár között megállapított ok-okozati összefüggést, és hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt főként az alacsony árú behozatal növekedése okozta.

5.3. **Egyéb állítások**

(229) A kínai kormány azzal érvelt, hogy mivel az uniós gazdasági ágazat átlagos exportárai alacsonyabbak voltak, mint az uniós piacon alkalmazott értékesítési árai, és ezek az exportértékesítések nyereségesek voltak, nem volt megalapozott az az állítás, hogy az alacsony árú kínai behozatal arra kényszerítette az uniós gazdasági ágazatot, hogy a mobil személyemelőket alacsony áron értékesítse, ami befolyásolta jövedelmezőségét.

(230) A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy abból a tényből, hogy az exportárak alacsonyabbak voltak a belföldi értékesítési áraknál, de jövedelmezőek voltak, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az alacsony árú kínai behozatal nem befolyásolta az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét. A többnyire nyereséges exportértékesítés oka az volt, hogy ugyanabban az időszakban az export- és a belföldi piacon eltérő volt az értékesítés termékösszetétele. Mindazonáltal, mivel az exportértékesítések nyereségesek voltak, nem gyengítették a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti ok-okozati összefüggést.

(231) A CCCME azzal is érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt képes az elektromos mobil személyemelők teljes skáláját kínálni, különösen a magasabb maximális magasságú mobil személyemelőket.

(232) A panaszos ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy megalapozatlanok és hamisak azok az állítások, hogy az uniós gyártók nem tudták kielégíteni az elektromos mobil személyemelők iránti keresletet. Kiállt amellett, hogy nem igaz az, hogy a kínai gyártók különösen az elektromos mobil személyemelőkre összpontosítottak: Az uniós gyártók nagy mennyiségben gyártottak és értékesítettek elektromos mobil személyemelőket is. Például a Haulotte által 2020 és 2022 között értékesített gépek több mint 70 %-a (a legfrissebb nyilvánosan hozzáférhető adatok) elektromos volt. Azzal érvelt, hogy a Haulotte az elektromos gépek széles skáláját kínálja: függőleges darukarjai például csak elektromos kivitelben elérhetők, ollós és csuklós emelői pedig mind elektromos, mind belső égésű motorral elérhetők voltak.

(233) Az ideiglenes rendelet (336) preambulumbekezdésében említettek szerint a Bizottság megismételte, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által importált terméktípusok és az uniós gazdasági ágazat által értékesített terméktípusok összehasonlításából az derült ki, hogy általában véve a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített terméktípusok több mint 90 %-a összehasonlítható a Kínából behozott terméktípusokkal. Ezenkívül a vizsgálati időszakban a mintában szereplő uniós gyártók uniós piacon történő értékesítésének több mint 60 %-a elektromos mobil személyemelőből állt. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az exportáló gyártók által értékesített termékösszetétel összehasonlítható az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon értékesített termékösszetétellel. A termékösszetétel állítólagos különbségei tehát nem okozhatták az uniós gazdasági ágazatot ért kárt. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(234) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CCCME megismételte, hogy az uniós gazdasági ágazat az elektromos mobil személyemelők korlátozott választéka miatt nem versenyképes. A Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd. kínai gyártó jelentésében szereplő kijelentésre hivatkozott, amely megemlítette, hogy a pandémiás helyzetből való kilábalással összefüggésben a vállalatok nehezen tudnak lépést tartani az új – különösen a professzionális és elektromos – gépek iránti piaci kereslettel, valamint a hosszabb szállítási idővel. A CCCME rámutatott továbbá a Manitou 2022. évi jelentésére, amely ugyanebben az összefüggésben (a Covid-világjárványból való kilábalás) ellátási zavarokat és szállítási nehézségeket említett, valamint a Haulotte jelentésére, amely az ellátási lánc nehézségeit, az inflációt, a gyártás késedelmét és a készlet értékét említette a vállalatot érintő kockázatként.

(235) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a kínai gyártó kijelentése egy globális piacra, és nem kifejezetten az uniós piacra vonatkozott. Emellett – a Manitou és a Haulotte idézett jelentéséhez hasonlóan – rámutatott a 2020 és 2022 közötti időszakra, amelyet világszerte befolyásolt a pandémiás helyzet hatása, amely azonban csak korlátozott ideig tartott. A fentiekben részletezettek szerint az uniós gyártók a vizsgálati időszakban az elektromos termékek teljes skálájával rendelkeztek, és a pandémiás helyzet már nem gyakorolt hatást gazdasági helyzetükre. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete a versenyképessége hiányának volt a következménye.

(236) A CCCME továbbá úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kár másik oka az volt, hogy az ágazat nem tudott lépést tartani a megrendelésekkel, ami (hosszú) szállítási határidőket és az uniós építőipari piac lassulását okozta. Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az érvet, és rámutatott a Manitou pénzügyi kimutatásaiban szereplő kijelentésekre, amelyek a megrendelések ideiglenes felfüggesztését említették. A Bizottság megalapozatlannak találta az érveket. Éppen ellenkezőleg – amint az az ideiglenes rendelet (277) preambulumbekezdéséből is kiderül –, a felhasználás 2020 és a vizsgálati időszak között 122 %-kal nőtt, ami azt mutatja, hogy a mobil személyemelők iránti kereslet erőteljesen nőtt, amit nem érintett az uniós építőipari piac állítólagos lassulása. A Manitou pénzügyi kimutatása és a CCCME által hivatkozott sajtócikkek is egyértelműen megemlítették, hogy a hosszabb szállítási idők a Covid-világjárvány utáni időszakhoz kapcsolódtak, amely csak ideiglenes volt ([39]). Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

(237) A Bizottság az érdekelt felek észrevételeinek figyelembevételével az összes többi ismert tényező hatását is értékelte, és arra a következtetésre jutott, hogy e tényezők nem gyengítették az ok-okozati összefüggést. A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (339) és (340) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket, amelyek szerint az uniós gazdasági ágazatot ért kár és a Kínából érkező dömpingelt behozatal között ok-okozati összefüggés van, amelyet a fent említett tényezők nem gyengítettek.

6. **AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE**

(238) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez.

(239) A jelen ügyben a panaszos azt állította, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az ideiglenes rendelet (343) preambulumbekezdésében a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazására vonatkozó feltételek nem állnak fenn. A nyersanyagpiaci torzulások fennállásának értékelése az alábbiakban kerül részletesen kifejtésre.

6.1. **Az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet vizsgálata**

6.1.1. *Kárkülönbözet*

(240) Az ideiglenes rendeletben ((347)–(354) preambulumbekezdés) a Bizottság részletesen ismertette az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözetek megállapításához használt módszert.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos azzal érvelt, hogy mivel a Haulotte France és a romániai Haulotte Arges szinte kizárólag velük kapcsolatban álló forgalmazó vállalatokon keresztül értékesít, az irányárat növelni kell az említett gyártókkal kapcsolatban álló értékesítő vállalatok által viselt SGA-költségekkel. Ezenkívül azt állította, hogy a Bizottság a Haulotte Arges SGA-költségeit sem adta hozzá az irányárhoz.

(242) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a megfelelő irányár megállapításához az említett gyártókkal kapcsolatban álló forgalmazók járulékos SGA-költségeit is hozzá kellett volna adnia az irányárhoz. Az irányár kiszámításakor csak a gyártó SGA-költségeit kell hozzáadni az irányárhoz, a vele kapcsolatban álló vállalatokét nem. A Bizottság az exportáló gyártók értékesítő vállalatainak SGA-költségeit sem adta hozzá az exportárhoz, ezért az uniós gyártók részéről felmerülő járulékos költségek hozzáadása befolyásolná a tisztességes összehasonlítást. Másrészt a Haulotte Arges eredetileg nem jelentett be termékkódonkénti SGA-költségeket az irányár kiszámításához, ezért a Bizottság ideiglenesen nem vette figyelembe ezeket a költségeket. A Bizottság ezért kiigazítást hajtott végre annak érdekében, hogy a termékkódonkénti irányárat megnövelje a Haulotte Arges által az ellenőrzött kitöltött kérdőív általános részében bejelentett SGA-költségekkel.

(243) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos előadta, hogy a Haulotte Arges által bejelentett SGA-költségek csak a szállítási költségekre vonatkoztak, ezért azokat figyelmen kívül kell hagyni. Azt javasolta, hogy a Bizottság inkább a Haulotte France által bejelentett SGA-költségeket alkalmazza, amelyek magasabbak voltak.

(244) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Haulotte Arges-re vonatkozó irányárnak a Haulotte Arges által szolgáltatott adatokon és viselt költségeken, nem pedig egy másik vállalat adatain kell alapulnia, még akkor is, ha ez a vállalat ugyanahhoz a csoporthoz tartozik. Ezért nem értett egyet azzal, hogy a Haulotte Arges SGA-költségeinek megállapításához a Haulotte France adatait kellene felhasználni. Mindenesetre, még ha az összegeket a Haulotte France által bejelentett szintre emelnék is, e változásnak az alulértékesítési különbözetre gyakorolt hatása jelentéktelen lenne. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(245) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos azt is előadta, hogy a Bizottság a nyereségcélt a Kínából érkező behozatal megnövekedése előtti, azaz a 2018-as jövedelmezőség szintjén állapította meg. Úgy vélte, hogy ez ellentétes az alaprendelettel, amely előírja, hogy a jövedelmezőségnek olyan mértékűnek kell lennie, hogy fedezze az összes költséget, a beruházásokat, a kutatás-fejlesztést és az innovációt, valamint lehetővé kell tennie a vállalat számára az innovációt, a beruházásokat és a növekedést. Úgy ítélte meg, hogy a 2018-as jövedelmezőség nem megfelelő, mivel az uniós piac 2018 és 2023 között strukturálisan megváltozott. A panaszos több más – upstream és downstream – ágazat példáját is felhozta érvként arra, hogy a Bizottság által megállapított 7 % túl alacsony. A panaszos továbbá azzal érvelt, hogy a mobil személyemelők ágazata az elmúlt években minden eddiginél magasabb beruházási és működési költségekkel szembesült a zöld és digitális átállás, például a lítiumakkumulátorokhoz hasonló új technológiák fejlesztése és a mobil személyemelők villamosítása miatt. Véleménye szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy ezekre a beruházásokra szükség volt, és azokat figyelembe kellett volna vennie az irányár meghatározásakor.

(246) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A nyereségcél az ágazat által szolgáltatott adatokon alapult, és azt a Bizottság a dömpingelt behozatal által az ágazatnak okozott kár előtt elért nyereségnek tekintette, ezért rendes körülmények között fedeznie kellett volna a beruházások, a kutatás-fejlesztés és az innováció költségeit. A mobilszemélyemelő-típusok folyamatos fejlődése nemcsak erre az ágazatra volt jellemző, hanem számos más iparágra is vonatkozott, ezért nem indokolhat egy magasabb nyereségcélt úgy, hogy nem köthető múltban elért nyereséghez. A panaszos állítása általános is volt, és a vállalatok nem nyújtottak be olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé tették volna a Bizottság számára, hogy nyereségcélt más alapon állapítsa meg. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(247) A panaszos továbbá azt állította, hogy a Bizottság által alkalmazott nyereségcél az áruk – forgalmazás utáni – tényleges eladási árából származó árbevételen alapult, miközben azt valójában a mintában szereplő gyártó által viselt előállítási költségre alkalmazták, amely nem tartalmazott forgalmazási költségeket. A panaszos ezért úgy vélte, hogy a forgalmazási költségeket figyelmen kívül kellett volna hagyni a nyereségcél kiszámításakor. A Bizottság elfogadta ezt az állítást. A korrigált nyereségcél 7,7 % lett.

(248) A panaszos a jövőbeli társadalmi és környezeti költségekkel kapcsolatban is tett észrevételeket. Úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által az irányárhoz hozzáadott jövőbeli társadalmi és környezeti költségek összege túl alacsony, és hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a villamosenergia-termelésbe beágyazott szén-dioxid-kibocsátási költségeket és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelv végrehajtásából eredő költségeket.

(249) A Bizottság megismételte, hogy e vizsgálat keretében figyelembe vette a villamosenergia-fogyasztás közvetett CO_2-költségeit, de nem vette figyelembe azokat a költségeket, amelyek esetében a vállalatok nem szolgáltattak elegendő bizonyítékot a tényleges összegekre vonatkozóan, például az acélgyártásba ágyazott közvetett költségek esetében, vagy ha a költségek nem multilaterális környezetvédelmi megállapodás vagy ILO-egyezmények szerinti kötelező követelményekből eredtek. Ez volt a helyzet az elektromos mobil személyemelők gyártásának költségeivel és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelv végrehajtásával kapcsolatos költségekkel. A Bizottság azonban kijavította az elírásokat, és az irányárhoz hozzáadott jövőbeli társadalmi és környezeti költségek teljes összege vállalattól függően 2,1–41,5 EUR/egység lett.

(250) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottságnak el kellett volna fogadnia az acélgyártásba ágyazott és a Manitou által bejelentett szén-dioxid-kibocsátási költségekhez kapcsolódó költségeket is, mivel e költségek meghatározásához a panaszos ugyanazt az információforrást használta, mint az energiával kapcsolatos szén-dioxid-kibocsátás meghatározásához (a környezetvédelemért felelős francia állami ügynökség, ADEME), és mivel a Bizottság elfogadta az energiával kapcsolatos szén-dioxid-kibocsátási költségeket.

(251) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy az ADEME mind az energiatermelésbe, mind az acélgyártásba beágyazott szén-dioxid-kibocsátási költségekről jelentést tett, nem indokolja a panaszos által javasolt megközelítést. Míg az energiát közvetlenül a Manitou fogyasztotta, és a fogyasztását ki lehetett számítani, az acél a mobil személyemelők gyártásához használt alkatrészekben felhasznált anyag volt. A vállalat tehát nem tudta megfelelően bizonyítani, hogy a költségek mekkora összeget tettek ki, és hogy ezeket a költségeket áthárították-e Manitoura, vagy az acélt vásárló alkatrészgyártók viselték-e.

(252) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinoboom előadta, hogy az érdekelt felek végső tájékoztatásakor benyújtott táblázatok egyikében elírás történt. A Bizottság kijavította a hibát, amely azonban nem befolyásolta a Sinoboom kárkülönbözetét.

(253) Az ideiglenes rendelet (353) preambulumbekezdésében említettek szerint a Bizottság ezt követően úgy határozta meg az alulértékesítési különbözetet, hogy a Kínában működő, a mintában szereplő egyes együttműködő exportáló gyártók által alkalmazott importárnak az alákínálás-számítás céljából meghatározott súlyozott átlagos értékét összehasonlította a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszak alatt értékesített hasonló termék kárt nem okozó árának súlyozott átlagával. Az ezen összehasonlítás során megállapított esetleges különbséget a Bizottság kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékában.

6.1.2. *A dömpingkülönbözet és az alulértékesítési különbözet összehasonlítása*

(254) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözet magasabb lenne-e, mint az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez elegendő különbözet. E célból a Bizottság összehasonlította az együttműködő exportáló gyártók importárainak súlyozott átlagát az uniós gazdasági ágazat irányárával. A számítások eredményét az alábbi táblázat mutatja be:

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7	22,5

Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Kárkülönbözet (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6	47,6
Egyéb együttműködő vállalatok	48,1	30,1
Minden más vállalat	66,7	54,9

(255) Mivel az exportáló gyártókra, a JLG-re és a Terex-re vonatkozóan kiszámított alulértékesítési különbözet alacsonyabb volt, mint a dömpingkülönbözet, a Bizottság értékelte, hogy az érintett terméket illetően fennállnak-e az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások.

6.2. **Az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti nyersanyagpiaci torzulások fennállása**

(256) A Bizottság az ideiglenes rendelet (375) preambulumbekezdésében ideiglenesen megállapította, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdése alkalmazásának feltételei nem állnak fenn.

(257) A panaszos az ideiglenes rendelet közzétételét követően megjegyezte, hogy Kínában a vas-, illetve acélpiac torzított, jelentős árkülönbség van a kínai és az uniós acéltermékek között, és hogy a vas és az acél a mobil személyemelők fő inputja, amely az előállítási költségek több mint 17 %-át teszi ki. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak a vizsgált termék más inputjába vagy alkatrészébe beágyazott vasat és acélt is figyelembe kell vennie.

(258) A Bizottság megállapította, hogy a panaszos észrevételei kiterjesztették a nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó állítás hatókörét – az eljárás megindításáról szóló értesítés ([40]) 4.2. cikkében meghatározott – melegen hengerelt acélról általában a vasra és az acélra.

(259) Annak megállapítása érdekében, hogy teljesülnek-e az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében foglalt feltételek, a Bizottság először a mintában szereplő egyes exportáló gyártók esetében megállapította a 720837, 720851, 720852, 720853 és 7208 54 HR-kód alatt bejelentett termelési tényezők (azaz melegen hengerelt acéltermékek) meglétét, majd a brazil referenciaértékek alapján összehasonlította azok összértékét az egyes vállalatok ellenőrzött gyártási költségével. A Bizottság megállapította, hogy a mobil személyemelők gyártásához használt melegen hengerelt acél a mintában szereplő mind a négy exportáló gyártó vonatkozó előállítási költségének kevesebb mint 17 %-át tette ki. Az előállítási költség több mint 17 %-át kitevő termelési tényezők esetében a Bizottság nem állapított meg más nyersanyagpiaci torzulást.

(260) A Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az alaprendelet ([41]) 7. cikke (2a) bekezdésének alkalmazásában figyelembe kell venni a termék más inputjába vagy alkatrészébe beágyazott vasat és acélt, mivel ez a cikk egyértelműen kimondja, hogy egyetlen nyersanyagnak kell kitennie a költség legalább 17 %-át, nem pedig egy általános termékkategóriának.

(261) A fentiek figyelembevételével a Bizottság megállapította, hogy az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdése alkalmazásának feltételei nem állnak fenn.

(262) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a CMAE azt állította, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően a vas és az acél vonatkozásában fennálló nyersanyagpiaci torzulásokat, és hogy a Bizottságnak a 17 %-os küszöbérték értékelésekor figyelembe kellett volna vennie az egyéb inputokba – például az alkatrészekbe vagy komponensekbe – beágyazott melegen hengerelt acéltermékeket is.

([40]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C, C/2023/783, 2023.11.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

([41]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32016R1036.

(263) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A Bizottság először értékelte a harmonizált rendszer (a továbbiakban: HR) 72. árucsoportjába („Vas és acél") és 73. árucsoportjába („Vas- és acéláruk") tartozó termékeket. E tekintetben a Bizottság megvizsgálta azokat az anyagokat, amelyeket a mintában szereplő exportáló gyártók inputként jelentettek be. Másodszor, a Bizottság ellenőrizte, hogy ezeket az anyagokat érintették-e az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében felsorolt torzulások. Ezt követően a Bizottság megállapította, hogy az aktában nem áll rendelkezésre arra utaló bizonyíték, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által a beszállítóiktól beszerzett alkatrészekbe és komponensekbe beágyazott nyersanyag – beleértve a melegen hengerelt acélt is – az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében előírtak szerint a gyártók előállítási költségének több mint 17 %-át tette volna ki.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

(264) Az ideiglenes intézkedések közzétételét követően a panaszos, a kínai kormány, a CCCME, egy felhasználó – a Construct Machines S.R.L. vállalat és egy kereskedő/nagykereskedő, a Norbert Wienold GmbH észrevételeket nyújtott be az uniós érdekkel kapcsolatban.

7.1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

(265) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a CCCME előadta, hogy semmi sem utal arra, hogy a dömpingellenes intézkedések Bizottság általi bevezetése kedvező hatással lenne az uniós gazdasági ágazatra. Úgy vélte, hogy a Bizottság által bemutatott adatokból az derül ki, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős növekedést ért el, ezért az ágazat bővült.

(266) A Bizottság a fenti 4.3. szakaszra hivatkozott, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy egyes kármutatók kedvező alakulása ellenére az uniós gazdasági ágazatot hátrányosan érintette a kínai dömpingelt behozatal. Az intézkedések hiánya valószínűleg további jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolna az uniós gazdasági ágazatra az alacsonyabb értékesítési és termelési volumen, a kapacitáskihasználás, valamint a további árlenyomás tekintetében, amely a jövedelmezőség és a beruházások szempontjából gazdasági helyzetének további pénzügyi romlásához vezetne. E körülmények együttesen veszélyeztetnék az uniós gazdasági ágazat életképességét.

(267) A fentiek figyelembevételével, valamint egyéb kapcsolódó állítások és észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (356)–(360) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

7.2. Az upstream beszállítók érdeke

(268) A fentiek figyelembevételével, valamint egyéb kapcsolódó állítások és észrevételek hiányában az (361) és (362) preambulumbekezdésben foglalt következtetések megerősítést nyertek.

7.3. A felhasználók, a forgalmazók, valamint a független importőrök és kereskedők érdeke

(269) A CCCME azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése nem szolgálja az uniós importőrök és végfelhasználók ahhoz fűződő érdekét, hogy számos választási lehetőséggel rendelkezzenek a gyártók és az árak tekintetében. Úgy ítélte meg, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése tovább korlátozná a kölcsönző vállalatokat abban, hogy észszerű költségek és szállítási átfutási idő mellett a mobilszemélyemelő-típusok teljes skálájához hozzáférjenek. A CCCME azt is állította, hogy az alapvetően elektromos meghajtású modellekre összpontosító kínai termékekhez való hozzáférés korlátozása veszélyeztetné ezen ipari ágazat zöld átállásra vonatkozó célkitűzésének elérését, mivel érvelése szerint az uniós gazdasági ágazat nem képes pótolni a hiányt. A CCCME az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az érvet. Úgy vélte továbbá, hogy mivel az uniós piacon a mobil személyemelők – különösen az elektromos modellek – hiánya tapasztalható, a magasban történő biztonságos munkavégzés nem garantált.

(270) A kínai kormány úgy ítélte meg, hogy az intézkedések kedvezőtlen hatást gyakorolnának az uniós piaci verseny szintjére, mivel azt eredményeznék, hogy a kínai versenytársak kilépnének az uniós piacról. Azt is állította, hogy az intézkedések bevezetése kedvezőtlen hatást gyakorolna az importőrökre és a továbbfelhasználókra, és azt eredményezné, hogy a kölcsönző vállalatok emelnék áraikat, és így az emelést áthárítanák a vevőkre. Azzal is érvelt, hogy a kínai exportáló gyártók jelenléte több választási lehetőséget, valamint jobb termékeket és szolgáltatásokat biztosítana a downstream ágazatok és a továbbfelhasználók számára. Úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedések nincsenek összhangban a zöld fejlesztésre és az iparágak versenyképességének fokozására irányuló uniós szakpolitikákkal.

(271) A panaszos ezzel szemben azzal érvelt, hogy a vámok nem eredményeznék a kínai mobil személyemelőknek az uniós piacról való kitiltását, hanem csupán kiküszöbölnék a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok hatásait. Továbbá úgy ítélte meg, hogy – amint azt a panasz is mutatja – az Unión kívüli harmadik országokból és Kínából származó kínálat gazdag és változatos.

(272) A felhasználó, a Construct Machines S.R.L. azt állította, hogy jelentősen javultak a mobil személyemelőkre vonatkozó biztonsági normák. Úgy ítélte meg, hogy az intézkedések bevezetése a mobil személyemelők bérleti díjának emelkedését eredményezné, ami kedvezőtlen hatást gyakorolna a közepes méretű vállalatokra. A vállalat azonban nem működött együtt a vizsgálatban, és nem nyújtott be kitöltött kérdőívet.

(273) A Norbert Wienold GmbH vállalat, a Sinoboom által gyártott mobil személyemelők egyik kereskedője/nagykereskedője úgy vélte, hogy az uniós gazdasági ágazat nem gyárt megfelelő mennyiséget a szabványos magasságú teleszkópos/csuklós darus emelőkből (12–24 m munkamagasság) és ollós emelőkből (6–16 m munkamagasság), és hogy az uniós gazdasági ágazat nem versenyképes.

(274) A Norbert Wienold GmbH továbbá azt állította, hogy a mobil személyemelők behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések jelentős hatást gyakorolnának a kereskedők, a kis- és közepes méretű kölcsönző vállalatok, valamint a végfelhasználók teljesítményére, és szinte semmilyen előnnyel nem járnának az uniós gazdasági ágazat számára. Azzal érvelt, hogy az intézkedések bevezetése esetén a mobil személyemelők ára Európa-szerte emelkedne, ami hatással lenne az ellátási láncra, például a kereskedőkre, a kölcsönző vállalatokra és a végfelhasználókra. A vállalat azonban nem működött együtt a vizsgálatban, és kitöltött kérdőívet sem nyújtott be.

(275) Az egyetlen együttműködő felhasználó, a Kiloutou nem nyújtott be észrevételeket az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatban.

(276) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem megalapozott az az állítás, hogy az uniós gazdasági ágazat állítólag nem gyárt megfelelő mennyiséget a szabványos magasságú teleszkópos/csuklós darus emelőkből (12–24 m munkamagasság) és ollós emelőkből (6–16 m munkamagasság), és maga a vállalat említette, hogy az uniós gyártók, a Manitou és a Haulotte mindkét típust gyártják.

(277) A Bizottság emellett az ideiglenes rendelet (364)–(373) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseire hivatkozott. Megismételte, hogy bár a mobil személyemelők általános árszintje várhatóan emelkedni fog, a felhasználókra – amelyek főleg kölcsönző vállalatok – gyakorolt hatás kevésbé jelentős, mint ha közvetlen vevők lennének. A mobil személyemelők árának emelkedése közvetlenül az eszközök növekedésében nyilvánulna meg, és az a tény, hogy a gépeket hosszabb időn keresztül használják, a Bizottság álláspontja szerint az esetleges áremelkedés kedvezőtlen hatását is megszünteti.

(278) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések nem gyakorolnának aránytalan hatást a kölcsönző vállalatokra, és az intézkedések általános előnyei meghaladják az importőrökre és a felhasználókra gyakorolt lehetséges kedvezőtlen hatást. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy mivel a vámok célja az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása, várhatóan kedvező hatást gyakorolnak majd a verseny szintjére az uniós piacon, és a fő felhasználók – a kölcsönző vállalatok – számára is fontos, hogy flottáik diverzifikálása érdekében a mobil személyemelők gyártása továbbra is az uniós piacon történjen. Ezért a vámok kivetése nem veszélyeztetné ezen ipari ágazat zöld átállásra vonatkozó célkitűzésének elérését.

(279) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Sinoboom megemlítette, hogy az ügy bizonyos vonatkozásai, amelyek a vizsgált termék rendkívül tág meghatározásával, valamint a kínai exportáló gyártók és az uniós gyártók mobilszemélyemelő-portfóliói közötti jelentős különbségekkel kapcsolatosak, komoly aggályokat vetettek fel az ok-okozati összefüggést és az uniós érdeket illetően, amelyekkel a Bizottság nem foglalkozott. Azzal érvelt, hogy az uniós felhasználók alacsony szintű részvétele megakadályozta a dömpingellenes intézkedések uniós piacra gyakorolt várható hatásának jelentőségteljesebb megvitatását, mivel a kínai beszállítók szélesebb termékskálát kínáltak – különösen a modellek, a munkamagasság és a teljesítőképesség tekintetében –, mint az uniós gyártók, ami elengedhetetlenné tette a kínai vállalatok tényleges jelenlétét az uniós piacon.

(280) A Sinoboom továbbá úgy vélte, hogy a Bizottság nem tudta megfelelően elérni azokat a kölcsönző vállalatokat és felvenni velük a kapcsolatot, amelyek potenciálisan érdekeltek abban, hogy érdekelt félként teljes mértékben részt vegyenek a vizsgálatban, és hogy az írásbeli beadványt benyújtó és a meghallgatáson részt vevő kölcsönző vállalatok egyikét az általános tájékoztató nem említi. Azt is megemlítette, hogy a felhasználó kifejtette, hogy a kölcsönző vállalatok strukturálisan szűkített árrése és hosszú távú elköteleződése rendkívül bizonytalan helyzetbe hozza őket a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően.

(281) Az eljárás megindításakor a Bizottság a panaszban megnevezett tizennégy felhasználóval felvette a kapcsolatot. Egy vállalat (Kiloutou) kivételével egyetlen felhasználó sem működött együtt a vizsgálatban. A Sinoboom által említett vállalatot is beleértve egyetlen más felhasználó sem nyújtott be észrevételeket az ügy betekinthető irataival kapcsolatban az érdekelt felek ideiglenes és végső tájékoztatását követően az észrevételek megtételére nyitva álló határidőn belül. Az uniós érdek elemzése során a Bizottság mindazonáltal figyelembe vette azt a tényt, hogy előfordulhat a kölcsönző vállalatokat és azok árrését érintő hatás. A mobilszemélyemelő-típusok kiválasztását illetően a Bizottság úgy vélte, hogy a vámok alkalmazásának célja az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása, és nem a Kínából származó mobil személyemelők behozatalának megakadályozása.

(282) A fentiekre tekintettel a Bizottság fenntartotta, hogy az intézkedések általános előnyei meghaladják az importőrökre és a felhasználókra gyakorolt lehetséges kedvezőtlen hatást, ezért az ideiglenes rendelet (363)–(368) preambulumbekezdésében foglalt következtetések megerősítést nyertek.

7.4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(283) A fentiek alapján a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (373) preambulumbekezdésében foglalt következtetéseket, amelyek szerint nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a Kínából származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése ellentétes lenne az uniós érdekkel.

8. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

8.1. **Végleges intézkedések**

(284) A dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetéseket figyelembe véve az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(285) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos rámutatott az általános tájékoztató (233) preambulumbekezdésében szereplő elírásra, amely tévesen állapította meg a „Minden más vállalatra” vonatkozó dömpingellenes vámot, mivel az nem felelt meg a „Minden más vállalatra” megállapított kár- és dömpingkülönbözet közül a kisebbik szintjének. A (205) preambulumbekezdés kimutatta, hogy a kárkülönbözet 54,9 %-ot, a dömpingkülönbözet pedig 66,7 %-ot tett ki. A Bizottság elfogadta ezt a pontot, és ennek megfelelően kiigazította a „Minden más vállalatra” vonatkozó vámtételt.

(286) A fenti értékelés alapján a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett végleges dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani:

Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9

Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6
Egyéb együttműködő vállalatok	30,1
Minden más vállalat	54,9

(287) Az e rendeletben egyes meghatározott vállalatok számára megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ezért a jelen vizsgálat során e vállalatok tekintetében megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalatok – ideértve a kifejezetten megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat is – által gyártott érintett termék behozatalára a „minden más vállalat” esetében alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.

(288) Ha a későbbiek folyamán egy vállalat módosítja a jogalany nevét, kérelmezheti az egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([42]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(289) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. Az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának feltétele, hogy érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatni a tagállamok vámhatóságainak. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számla bemutatásáig a „minden más vállalat” esetében alkalmazandó dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(290) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, a vámhatóságoknak nem kizárólag a számlát kell figyelembe venniük. A tagállamok vámhatóságai minden más esethez hasonlóan – az árunyilatkozatban foglalt adatok helytállóságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) kérni, ha a bemutatott számla teljesíti az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(291) Amennyiben különösen a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételű vállalatoktól érkező export volumene jelentősen megnő, ez a volumennövekedés önmagában is tekinthető az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak. Ilyenkor – a feltételek teljesülése esetén – kijátszásellenes vizsgálat indítható. Ez a vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos hatályú vám kivetésére.

(292) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a Kínából érkező minden más behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak az Unióba.

([42]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170/Rue de la Loi, 1040, Bruxelles/Brussel, Belgique/België. E-mail: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Azok az exportáló gyártók, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportálták az érintett terméket az Unióba, kérelmezhetik, hogy a Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított dömpingellenes vám hatálya alá vonja őket. A Bizottságnak három feltétel teljesülése esetén kell helyt adnia a kérelemnek. Az új exportáló gyártónak a következőket kell igazolnia: i. a vizsgálati időszakban nem exportálta az Unióba az érintett terméket, ii. nem áll kapcsolatban olyan exportáló gyártóval, amely exportálta az Unióba az érintett terméket, és iii. a későbbiekben exportálta az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségben exportálja.

(294) A mobil személyemelőkre vonatkozó statisztikák gyakran darabszámban kifejezve tartalmazzák az adatokat. A mobil személyemelők esetében azonban a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ([43]) I. mellékletében meghatározott Kombinált Nómenklatúra nem tartalmazza ezt a kiegészítő mértékegységet. Ezért rendelkezni kell arról, hogy az érintett termék behozatalára vonatkozóan a szabad forgalomba bocsátás érdekében benyújtott árunyilatkozatban nemcsak a kilogrammban vagy tonnában kifejezett tömeget, hanem a darabszámban kifejezett mennyiséget is fel kell tüntetni. A darabszámot a következő TARIC-kódok esetében kell feltüntetni: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 és 8431 39 00 10.

8.2. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(295) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

8.3. **Visszamenőleges hatályú beszedés**

(296) Az 1.2. szakaszban említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a vizsgált termék behozatalára.

(297) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a panaszos a nyilvántartásba vételről szóló rendeletben foglalt következtetésekre hivatkozott, amelyek véleménye szerint azt állapították meg, hogy a Bizottság megítélése szerint a visszamenőleges hatályú beszedés kritériumai teljesültek. A Bizottság elsősorban azt állapította meg, hogy a behozatal növekedése az eljárás megindítását követően jelentős volt, és nem felelt meg a piaci kereslet logikájának. A panaszos becsléseket nyújtott be, amelyek 33 %-ról 121 %-ra történő növekedést mutattak, valamint a mobil személyemelők készleteiről készült képeket bocsátott rendelkezésre, amelyek bizonyítják, hogy készletfelhalmozásra kerül sor.

(298) A CCCME ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy a behozatal panaszos általi elemzése helytelen volt, és a behozatalnak az eljárás megindítását követő növekedése a vizsgálati időszakhoz képest nem volt jelentős. Azzal érvelt, hogy a mobil személyemelők gyártása konkrét vevőre szabott megrendeléseken alapul, és így egyetlen gazdasági szereplő számára sincs gyakorlati értelme a készletfelhalmozásnak. Másodszor, a CCCME azzal érvelt, hogy a megrendelések és a szállítás közötti átfutási idő nagyon fontos az adatok e vizsgálat keretében történő megfelelő értékeléséhez, mivel a rendelésleadástól a gyártási folyamaton át az Unión belüli kézbesítésig történő szállításig tartó ciklus általában 4–6 hónapot vesz igénybe, ezért mivel a behozatal csúcspontja 2024 januárja és márciusa között következett be, nem a vizsgálat megindításával, hanem a jóval az eljárás megindítása előtt készített hosszú megrendelőkönyvvel volt összefüggésben.

(299) A Bizottság értékelte a vizsgálat végleges szakaszában gyűjtött adatokat annak elemzése céljából, hogy a végleges vámok visszaható hatályú beszedéséhez teljesültek-e az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében foglalt kritériumok.

(300) A Bizottság az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontjában előírtak szerint különösen azt vizsgálta, hogy a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható-e, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal volumenét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná a végleges intézkedések javító hatását.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/ALL/?uri=CELEX:31987R2658.

(301) A Bizottság összehasonlította különösen a vizsgálati időszak (2022. október – 2023. szeptember) havi átlagos behozatali volumenét a vizsgálati időszak utáni (2023. november – 2024. július) havi átlagos behozatali volumennel. Emellett a Bizottság a szezonalitás figyelembevétele érdekében a vizsgálati időszak utáni (2023. november – 2024. július) havi átlagos behozatali volument összehasonlította a vizsgálati időszak alatti havi átlagos behozatali volumennel, mindkét időszak esetében azonos hónapokat (2022. november – 2023. július) alapul véve. A vizsgálati időszakot illetően a Bizottság az együttműködő exportáló gyártók adatait ([44]), a vizsgálati időszakot követő időszakot illetően pedig a Surveillance adatbázisban szereplő adatokat ([45]) használta fel.

(302) A mintában szereplő exportáló gyártók ellenőrzött adatai azt mutatták, hogy a behozatal volumene az év hónapjától függően jelentősen eltért. Például a vizsgálati időszakban a behozatal december, március és április hónapban több mint háromszor nagyobb volt, mint a július és szeptember közötti átlagos behozatal. Ezért ezen eltérések és a szezonalitás hatásának figyelembevétele érdekében a Bizottság nem tartotta helyénvalónak a vizsgálati időszak 12 hónapon alapuló havi átlagának a vizsgálati időszak utáni, 8 hónapon alapuló havi átlaggal való összehasonlítását. A Bizottság így az e vizsgálat megindítását követő és az ideiglenes intézkedések bevezetéséig tartó időszak (2023. november – 2024. július) alatti behozatali volument hasonlította össze a vizsgálati időszak azonos időszakának (2022. november – 2023. július) behozatali volumenével. Ennek alapján a Bizottság kiszámította, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakban a behozatal volumene 3 %-kal csökkent. A mobil személyemelők ára a két időszakban stabil maradt.

(303) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálat megindítását követően az érintett termék Kínából érkező behozatalának volumene nem nőtt.

(304) Emellett az akta további elemei is alátámasztják azt a következtetést, hogy az eljárás megindítását követően nem került sor jelentős készletfelhalmozásra. Az ideiglenes rendeletben foglaltak szerint az uniós gyártók csak megrendelésre gyártottak, és nem tartottak fenn jelentős készletet a kész mobil személyemelőkből. Ennek oka az volt, hogy a vizsgálati időszakban a becslések szerint a mobil személyemelők 75–90 %-át olyan kölcsönző vállalatoknak értékesítették az uniós piacon, amelyek egyedi kialakítású (a vállalat színeire festett, logóval ellátott) mobil személyemelőt igényelnek. A Bizottság ezért úgy vélte, hogy egy nem egyedi kialakítású és nem egy konkrét vevőnek szánt mobil személyemelő készleteinek felhalmozása igen valószínűtlen, mivel az ilyen mobil személyemelő nem felelne meg a piaci keresletnek.

(305) A Bizottság az adatok értékelésekor a mobil személyemelők megrendelése és leszállítása közötti átfutási időt is figyelembe vette, amely általában 4–6 hónap – a 2024. februári és márciusi szállítások nagy valószínűséggel a vizsgálat 2023. novemberi megindítása előtt fogadott rendelések lennének. A behozatal is e két hónapban – 2024 februárja és márciusa – volt a legnagyobb mértékű; e hónapok után a behozatal csökkenni kezdett. Ezért ezekben a hónapokban a nagyobb mértékű behozatal nagy valószínűséggel az eljárás megindítása előtti megrendelések eredménye volt, és nem készletfelhalmozás céljából történt.

(306) A fentiek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy tekintettel a behozatalnak a vizsgálati időszakot követő időszakban bekövetkezett csökkenésére, valamint a hosszú átfutási idő és a megrendelésre történő gyártás miatti korlátozott készletfelhalmozási lehetőségekre, a végleges intézkedések javító hatását nem gyengítette súlyosan a behozatal vizsgálati időszak utáni alakulása. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a vámok visszamenőleges hatályú beszedése nem indokolt.

(307) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a panaszos azzal érvelt, hogy nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a behozatal szezonalitására vonatkozóan. Azt állította továbbá, hogy a vizsgálati időszak vonatkozásában a Bizottság tévesen használt egy 8 hónapon alapuló, kevésbé reprezentatív havi átlagot egy megfelelőbb, 12 hónapon alapuló havi átlag helyett. A panaszos továbbá azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszak alatti behozatalok értékeléséhez a Bizottság rossz időszakot használt, mivel a behozatalokat az értékesítésük időpontja alapján hasonlította össze, és a 2023 márciusa és 2023 novembere közötti szállításokat értékelte a 2022 novembere és 2023 júliusa közötti szállítások helyett.

([44]) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók a behozatal 100 %-át képviselték.

([45]) A Surveillance adatbázison alapuló, vizsgálati időszak utáni adatokat illetően a Surveillance adatbázis nem ad meg darabszámban kifejezett adatokat (csak tömeget és értéket) azon három kód egyike esetében, amelyek alatt a mobil személyemelők kétharmadát importálják. Ezért a Bizottság a harmadik kód alá tartozó, egységekben kifejezett behozatalt annak a két kódnak az egységenkénti átlagértéke alapján becsülte meg, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre álltak egységekben kifejezett adatok.

(308) A panaszos azzal is érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos fenyegetés és a tényleges nyilvántartásba vétel torzító hatását. Véleménye szerint a Bizottság túlbecsülte az átfutási időt is, és rámutatott, hogy a Kínából az Unióba történő szállítás 30–45 napot vett igénybe.

(309) A panaszos továbbá kiállt amellett, hogy bizonyította, hogy készletfelhalmozásra került sor. Azzal érvelt, hogy a Bizottság tévesen feltételezte, hogy mivel az uniós gyártók nem készletre gyártanak, a kínai gyártók sem teszik ezt. Azt is előadta, hogy a mintában szereplő uniós gyártók egyikének legfrissebb adatai azt mutatják, hogy az Unióban értékesített mobil személyemelők nagy többsége nem egyedi kialakítású volt. A panaszos azt is állította, hogy a nyilvántartásba vételt követően importált mobil személyemelők volumene továbbra is jelentős volt. A panaszos továbbá előadta, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján azokban az esetekben, amikor a Bizottság nem vette nyilvántartásba a behozatalt, a kárkülönbözetnek tükröznie kell az eljárás megindítását követően megnövekedett behozatal által okozott további kárt. Ezért a jelentős készletfelhalmozásból eredő kiegészítő hatás ellensúlyozása érdekében a Bizottságnak újra kell értékelnie a kárkülönbözetet, hogy figyelembe vegye a készletfelhalmozást.

(310) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a vizsgálati időszak 12 hónapos időszakon alapuló havi átlagát kellett volna összehasonlítania a vizsgálati időszakot követő 8 hónapos időszakkal. Amint azt a panaszos is elismerte, a különböző hónapok között a behozatal volumene jelentősen eltért, ezért a Bizottság úgy vélte, hogy helyesebb azonos hosszúságú időszakokat összehasonlítani, mint egy 12 hónapos időszakot egy 8 hónapos időszakkal összehasonlítani. Ebben az összefüggésben és tekintettel a különböző hónapokban a behozatal volumenében mutatkozó jelentős eltérésekre, az azonos hosszúságú időszakok összehasonlítása valóban a szezonalitás kizárását szolgálta. A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy egy ismétlődő és állandó mintát kell igazolnia ahhoz, hogy megvédje, hogy miért alkalmazta az azonos hosszúságú időszakok átlagos behozatalán alapuló összehasonlítást.

(311) A vizsgálati időszakon belüli időszak alkalmazását illetően a Bizottság valóban az exportáló gyártók adataira támaszkodott, amelyek a számla kiállításának napján az Unióba irányuló kivitelre utaltak, mivel ezek az említett időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló legpontosabb adatok. A Bizottság által alkalmazott 8 hónapos időszak kellően hosszú volt ahhoz, hogy figyelembe vegye a behozatal nyilvántartásba vételének hatását is – ha volt ilyen –, amely csak másfél hónapig (2024. május 23. és 2024. július 12. között) volt érvényben. Ettől az időponttól kezdve azonban a mobil személyemelők szállítása a felek, köztük a panaszos szerint 30–45 napot vett igénybe. E korlátozott időbeli eltolódást figyelembe véve a Bizottság által végzett összehasonlítás a rendelkezésre álló legjobb információkon alapult, és kellően pontosnak tekinthető annak megállapításához, hogy az eljárás megindítását követően jelentős mértékben megnövekedett-e a behozatal.

(312) A Bizottság továbbá úgy vélte, hogy a panaszos által képek vagy e-mailek formájában benyújtott anekdotikus bizonyítékok alapján nem vonhat le következtetéseket a készletfelhalmozás létezéséről. A Bizottság ehelyett a vizsgálati időszak utáni behozatali statisztikákra és az aktában rendelkezésre álló összes többi adatra támaszkodott, beleértve a felhasználóktól és importőröktől származó adatokat is, amelyek nem utaltak olyan mértékű készletfelhalmozásra, amely rontaná a vámok javító hatásait. Ezért annak ellenére, hogy a panaszos szerint a mintában szereplő vállalatok egyike eladta a nem egyedi kialakítású mobil személyemelők többségét, ez nem befolyásolta azt a következtetést, hogy nem következett be a behozatal jelentős mértékű növekedése.

(313) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a 9. cikk (4) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók. A Bizottság nyilvántartásba vette a behozatalt, és arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás megindítását követően nem következett be a behozatal további jelentős mértékű növekedése.

(314) A fentiek alapján a Bizottság fenntartotta, hogy a vámok visszamenőleges hatályú beszedése nem indokolt.

9. **ZÁRÓ RENDELKEZÉS**

(315) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2024/2509 rendelet ([46]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden egyes hónap első naptári napján közzétett kamatlábbal megegyező mértékű késedelmi kamat fizetendő.

(316) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 és ex 8431 39 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 és 8431 39 00 10) alá tartozó, személyek emelésére tervezett, önjáró, legalább 6 méter maximális munkamagasságú mobil személyemelők, valamint azok előre összeszerelt vagy összeszerelésre kész szelvényeinek behozatalára, amelyek részei 1. az alváz, 2. a torony vagy forgóasztal, 3. a platform vagy kosár és 4. a mobil személyemelő emelőszerkezete (beleértve a teleszkópos darus emelőhöz, a csuklós darus emelőhöz, illetve a függőleges darukarhoz használt [teleszkópos és/vagy csuklós, darukarral rendelkező vagy anélküli] emelőket, valamint az ollós emelőhöz használt ollós emelőkarokat), kivéve a szelvények külön vám elé állított egyedi alkatrészeit és a harmonizált rendszer 86. és 87. árucsoportjába tartozó járműre szerelt személyemelőket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékekre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végletes dömpingellenes vámtétel a következő:

Vállalat	Végleges dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %	89DO
A mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	30,1 %	Lásd a mellékletet
Minden más vállalat	54,9 %	8999

(3) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (az általunk használt egységben megadott volumen) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő a(z) [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.*” Amíg ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más Kínából érkező import esetében alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

([46]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

(4) Ha az (1) bekezdésben meghatározott termékre szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot állítanak ki, akkor – a termék származásától függetlenül – az árunyilatkozat megfelelő rovatában darabszámban fel kell tüntetni a behozott termékmennyiséget, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletével.

A tagállamok havonta tájékoztatják a Bizottságot a következő TARIC-kódok alatt szabad forgalomba bocsátott termékek nettó tömegéről és darabszámáról: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 és 8431 39 00 10.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból származó mobil személyemelők behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2024. július 11-i (EU) 2024/1915 bizottsági végrehajtási rendelettel ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vám végleges vámtételeit meghaladóan biztosított összegeket fel kell szabadítani.

3. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdésében említett melléklet módosítható új, a Kínai Népköztársaságban működő exportáló gyártók felvételével, amelyeket a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok számára megállapított megfelelő súlyozott átlagos dömpingellenes vámtétel hatálya alá kell vonni. Az új exportáló gyártónak igazolnia kell a következőket:

a) a 2022. október 1-jétől 2023. szeptember 30-ig tartó vizsgálati időszakban nem exportálta az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban egyetlen olyan exportőrrel vagy gyártóval sem, amely az e rendelettel bevezetett intézkedések hatálya alá tartozik, és amely együttműködhetett volna az eredeti vizsgálatban; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az érintett terméket, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2025. január 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN